

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 18 kwietnia 2016 r.

Poz. 536

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 24 marca 2016 r.

w sprawie regulaminu wyścigów konnych

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 642 i 1893) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepis ogólny

§ 1. Rozporządzenie ustala regulamin wyścigów konnych określający sprawy dotyczące:

- 1) ras koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych;
- 2) systemów, rodzajów i warunków przeprowadzania gonitw;
- 3) obowiązków i uprawnień właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców (powożących);
- 4) kompetencji i trybu działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii;
- 5) zgłaszania do Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, zwanego dalej „Klubem”, stajni wyścigowych;
- 6) zgłaszania koni do wyścigów w danym roku;
- 7) rejestracji barw wyścigowych;
- 8) identyfikacji koni;
- 9) zapisywania i wycofywania koni z gonitw;
- 10) wag noszonych przez konie w gonitwach;
- 11) nagród wyścigowych;
- 12) szczegółowych zasad rozgrywania gonitw;
- 13) składania protestów;
- 14) zasad i trybu kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni oraz wykazu niedozwolonych środków dopingujących;
- 15) zasad porządkowych na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego;
- 16) czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne oraz kar wymierzanych za ich popełnienie;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1906).

- 17) szczegółowego trybu postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne;
- 18) wymogów, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych;
- 19) kategoryzacji jeźdźców (powożących).

Rozdział 2

Rasy koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych

§ 2. Do udziału w wyścigach konnych dopuszcza się konie ras:

- 1) pełnej krwi angielskiej;
- 2) arabskie czystej krwi;
- 3) półkrwi;
- 4) kłusaki.

Rozdział 3

Systemy, rodzaje i warunki przeprowadzania gonitw galopem

§ 3. Gonitwy galopem przeprowadza się systemem grupowym lub handicapowym – w przypadku koni, o których mowa w § 2 pkt 1–3.

§ 4. 1. System grupowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których biorą udział konie zakwalifikowane do poszczególnych grup ze względu na osiągnięte wyniki w wyścigach konnych, a w przypadku koni rasy półkrwi, również ze względu na pochodzenie, przy czym:

- 1) konie, które wygrały, z wyjątkiem wyniku łeb w łeb, gonitwę grupową dla koni grupy, w której się znajdowały, lub dla koni grupy wyższej, przesuwa się do grupy bezpośrednio wyższej od tej, w której się znajdowały;
- 2) konie, które wygrały gonitwę pozagrupową kategorii A, także z wynikiem łeb w łeb, przesuwa się do kategorii A, bez względu na to, w której grupie się znajdowały;
- 3) konie, które znajdowały się w grupie, po wygraniu gonitwy pozagrupowej kategorii B, także z wynikiem łeb w łeb, przesuwa się do kategorii B, z wyjątkiem 2-letnich koni pełnej krwi angielskiej i 3-letnich koni arabskich czystej krwi, które po wygraniu gonitwy pozagrupowej kategorii B, także z wynikiem łeb w łeb, przesuwa się do kategorii A.

2. System handicapowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których szanse koni są wyrównywane przez zwiększenie albo zmniejszenie wagi noszonej przez konia.

3. Wielkość zwiększenia albo zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2, zwanego dalej „handikapem”, ustala Prezes Klubu, zwany dalej „Prezesem”, na podstawie wyników uzyskanych przez konia w dotychczasowych gonitwach.

§ 5. 1. W gonitwach przeprowadzanych systemem handicapowym nie mogą brać udziału 2-letnie konie pełnej krwi angielskiej, 3-letnie konie arabskie czystej krwi i 3-letnie konie ras półkrwi.

2. Szczegółowy sposób ustalania grup i handicapów koni, o których mowa w § 2 pkt 1–3, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 6. Wyróżnia się następujące rodzaje gonitw galopem:

- 1) ze względu na warunki techniczne:
 - a) płaskie,
 - b) z płotami,
 - c) z przeszkodami;
- 2) ze względu na płeć konia:
 - a) ogierów,
 - b) klaczy,
 - c) ogierów i klaczy,

- d) ogierów i wałachów,
 - e) ogierów, klaczy i wałachów (koni);
- 3) ze względu na wiek konia:
- a) koni jednego wieku,
 - b) koni różnego wieku;
- 4) ze względu na wagę noszoną przez konia:
- a) z wagą ustaloną według skali wag noszonych przez konie, która jest określona w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
 - b) z nadwagą lub ulgą wagi w stosunku do wagi określonej według skali wag, o której mowa w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
 - c) z wagą ustaloną w systemie handikapowym;
- 5) ze względu na miejsce trenowania koni:
- a) gonitwy międzynarodowe dla koni, bez względu na państwo, w którym koń był trenowany,
 - b) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych państw dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadzie wzajemności,
 - c) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych państw dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadach określanych przez organizacje międzynarodowe wyścigów konnych, których Klub jest członkiem,
 - d) gonitwy dla koni trenowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgłoszonych do wyścigów konnych w danym roku i trenowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie co najmniej miesiąca przed terminem zapisu konia do gonitwy;
- 6) ze względu na zaliczenie koni do poszczególnych grup lub kategorii:
- a) gonitwy dla koni I grupy,
 - b) gonitwy dla koni II grupy,
 - c) gonitwy dla koni III grupy,
 - d) gonitwy dla koni IV grupy,
 - e) gonitwy pozagrupowe kategorii A i B dla wszystkich koni bez ograniczeń,
 - f) gonitwy pozagrupowe kategorii A i B z ograniczeniami, w szczególności ze względu na płeć, wiek lub przynależność do grup,
 - g) gonitwy próbne dla 2-letnich koni pełnej krwi angielskiej albo 3-letnich koni arabskich czystej krwi, które nie biegały w gonitwach;
- 7) kwalifikacyjne – dla gonitw z płotami, rozgrywane zgodnie z warunkami określonymi w załączniku nr 3 do rozporządzenia.
- 8) specjalne:
- a) gonitwy w ramach zawodów lub imprez, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz. 921, z 2008 r. poz. 1056, z 2009 r. poz. 1775, z 2010 r. poz. 857 oraz z 2011 r. poz. 622),
 - b) gonitwy ze specjalnymi warunkami dotyczącymi koni,
 - c) gonitwy ze specjalnymi warunkami dotyczącymi jeźdźców.

§ 7. 1. Gonitwę przeprowadza się w warunkach dających równe szanse wszystkim koniom.

2. W gonitwach nie mogą brać udziału klacze żrebne.

3. W gonitwach, o których mowa w § 6 pkt 6:

- 1) dopuszcza się udział konia:
- a) w gonitwie dla koni zakwalifikowanych o jedną grupę lub kategorię niżej niż grupa lub kategoria, do której zakwalifikowano tego konia,
 - b) w gonitwie dla koni kategorii lub grup wyższych niż grupa lub kategoria, do której zakwalifikowano tego konia;

- 2) jeżeli koń wygra, także z wynikiem łeb w łeb, gonitwę dla koni zakwalifikowanych o jedną grupę lub kategorię niż niż grupa lub kategoria, do której zakwalifikowano tego konia, do końca danego roku koń ten nie może brać udziału w takich gonitwach; nie dotyczy to koni zakwalifikowanych do kategorii A.

§ 8. 1. Konie pełnej krwi angielskiej mogą brać udział w gonitwach galopem, jeżeli zostały wpisane do Polskiej Księgi Stadnej Koni Pełnej Krwi Angielskiej lub innej księgi tej rasy prowadzonej przez podmiot uznany, zgodnie z prawodawstwem zootechnicznym w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz Międzynarodową Federację Władz Wyścigowych, zwaną dalej „IFHA”, lub odpowiedniej księgi zagranicznej uznanej przez IFHA.

2. Konie arabskie czystej krwi mogą brać udział w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich Czystej Krwi lub innej księgi tej rasy prowadzonej przez podmiot uznany, zgodnie z prawodawstwem zootechnicznym, przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz Światową Organizację Konia Arabskiego – WAHO lub odpowiedniej księgi zagranicznej uznanej przez tę organizację.

3. Konie ras półkrwi mogą brać udział w gonitwach, jeżeli ze względu na pochodzenie spełniają warunki wpisu do księgi hodowlanej w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy, o której mowa w ust. 1, prowadzonej dla danej rasy w Rzeczypospolitej Polskiej lub do odpowiedniej księgi zagranicznej.

4. Konie wpisane do odpowiednich ksiąg zagranicznych, o których mowa w ust. 1–3, zgłoszone do wyścigów konnych w danym roku, mogą brać udział w gonitwach, jeżeli:

- 1) do Klubu zostaną przesłane dokumenty potwierdzające wpis do odpowiednich ksiąg prowadzonych w innym państwie dla tych koni;
- 2) od dnia zgłoszenia do wyścigów konnych konie te, trenowane przez osobę nieposiadającą licencji na trenowanie koni wydanej przez Prezesa lub licencji wydanej przez właściwy podmiot w Unii Europejskiej na trenowanie koni w danym roku, nie brały udziału w gonitwie w innym państwie.

§ 9. Z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych, konie nie mogą brać udziału w gonitwach częściej niż co 6 dni.

§ 10. 1. Gonitwy wyłącznie dla koni 2-letnich nie mogą odbywać się przed dniem 1 czerwca, a dla koni 2-letnich i starszych przed dniem 1 września.

2. W gonitwach płaskich mogą brać udział konie:

- 1) 2-letnie i starsze – w przypadku koni pełnej krwi angielskiej;
- 2) 3-letnie i starsze – w przypadku koni arabskich czystej krwi;
- 3) 3-letnie i starsze – w przypadku koni ras półkrwi.

3. W gonitwach z płotami mogą brać udział konie:

- 1) 3-letnie i starsze – w przypadku koni pełnej krwi angielskiej;
- 2) 4-letnie i starsze – w przypadku koni arabskich czystej krwi;
- 3) 3-letnie i starsze – w przypadku koni ras półkrwi.

4. W gonitwach z przeszkodami mogą brać udział konie:

- 1) 3-letnie i starsze – w przypadku koni pełnej krwi angielskiej;
- 2) 3-letnie i starsze – w przypadku koni ras półkrwi.

§ 11. Gonitwy płaskie dla koni pełnej krwi angielskiej przeprowadza się na dystansie nie krótszym niż 800 m, z tym że w przypadku gonitw przeprowadzanych dla koni w różnym wieku, w których biorą udział konie 2-letnie, gonitwy przeprowadza się na dystansie od 800 m do 1400 m.

§ 12. Gonitwy płaskie dla koni arabskich czystej krwi przeprowadza się na dystansie nie krótszym niż 1400 m.

§ 13. Gonitwy płaskie dla koni ras półkrwi przeprowadza się na dystansach:

- 1) od 1400 m do 3200 m – w przypadku gonitw przeprowadzanych wyłącznie dla koni 3-letnich oraz gonitw przeprowadzanych dla koni w różnym wieku z udziałem koni 3-letnich;
- 2) od 2000 m do 3200 m – w przypadku przeprowadzania pozostałych gonitw.

§ 14. Gonitwy z płotami przeprowadza się na dystansie nie krótszym niż 2400 m i nie dłuższym niż 5000 m.

§ 15. 1. Gonitwy z przeszkodami przeprowadza się na dystansie nie krótszym niż 2600 m.

2. Konie 3-letnie mogą brać udział w gonitwach z przeszkodami rozgrywanych wyłącznie dla koni tej grupy wiekowej – od dnia 1 września, na dystansach do 4200 m.

§ 16. 1. Konie 3-letnie mogą brać udział w gonitwach z płotami rozgrywanych wyłącznie dla koni tej grupy wiekowej – od dnia 1 czerwca i tylko na dystansach do 3200 m.

2. Konie 3-letnie mogą brać udział w gonitwach z płotami rozgrywanych z udziałem koni starszych – od dnia 1 września i tylko na dystansach do 3200 m.

§ 17. 1. Gonitwy płaskie przeprowadza się na bieżni toru wyścigowego.

2. Trasę gonitwy z płotami i gonitwy z przeszkodami wytycza się chorągiewkami żółtymi, białymi i czerwonymi.

3. Chorągiewki żółte wyznaczają profil zakrętu i należy je mijać z zewnętrznej strony. Chorągiewki białe i czerwone wyznaczają płoty albo przeszkody, które należy pokonać, oraz odcinki trasy. Chorągiewki białe umieszcza się z lewej strony płotów albo przeszkód oraz odcinków trasy, a czerwone – z prawej. Przejazd odbywa się między chorągiewkami.

4. W gonitwach, o których mowa w ust. 2, płoty są ustawione na trasie gonitwy w odstępach od 200 m do 400 m, a przeszkody w odstępach uzależnionych od stopnia trudności gonitwy, przy czym ostatni płot albo przeszkoda nie mogą być ustawione w odległości mniejszej niż 200 m od celownika.

§ 18. 1. W gonitwach biorą udział konie, których przynajmniej przednie kończyny są okute płaskimi, gładkimi podkowami, których wzory są zgodne z zaleceniami IFHA.

2. Za zgodą komisji technicznej w gonitwach płaskich, z płotami albo gonitwach z przeszkodami mogą być stosowane podkowy płaskie z elementami zapewniającymi lepszą przyczepność, pod warunkiem że elementy te nie stanowią zagrożenia dla koni biorących udział w gonitwie.

3. Gonitwy przeprowadza się, jeżeli organizator wyścigów konnych zapewni możliwość podkuwania koni przez podkuwacza przez cały czas ich przeprowadzania.

4. Koń zapisany do gonitwy w okularach nie może brać w niej udziału bez okularów.

5. Koń zapisany do gonitwy bez okularów nie może brać w niej udziału w okularach.

§ 19. 1. Jeździec może używać w gonitwie bata z klapką o długości do 75 cm, z wyjątkiem gonitw z udziałem 2-letnich koni pełnej krwi angielskiej oraz 3-letnich koni arabskich czystej krwi, w których można używać bata z klapką o długości do 45 cm.

2. Uczniowie jeździeccy oraz jeźdźcy, którzy nie wygrali 10 gonitw, nie mogą dosiadać koni:

- 1) w gonitwach pozagrupowych;
- 2) w gonitwach płaskich z batem;
- 3) które nie ukończyły w sposób ważny przynajmniej jednej gonitwy.

§ 20. 1. Konia przed gonitwą pokazuje się na padoku, z tym że w przypadku niekorzystnych warunków atmosferycznych komisja techniczna może zezwolić na doprowadzenie konia bezpośrednio na pozycję startu.

2. Koń przed gonitwą płaską odbywa próbny galop na torze wyścigowym przed komisją techniczną i publicznością.

3. Koń przed gonitwą z płotami albo gonitwą z przeszkodami dokonuje próbnych skoków przez płoty albo przeszkody wskazane przez komisję techniczną.

4. Koń, który dwukrotnie nie wykona próbnego skoku przez płot albo przeszkodę wskazaną przez komisję techniczną, nie bierze udziału w gonitwie.

§ 21. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy jest wystartowanie w niej co najmniej dwóch koni należących do dwóch różnych właścicieli, trenowanych przez różnych trenerów, a ponadto w przypadku gonitw:

- 1) płaskich grupowych – zapisanie do nich co najmniej 7 koni, należących do co najmniej dwóch różnych właścicieli, trenowanych przez co najmniej dwóch różnych trenerów;
- 2) płaskich pozagrupowych – zapisanie do nich co najmniej 5 koni, należących do co najmniej dwóch różnych właścicieli, trenowanych przez co najmniej dwóch różnych trenerów;
- 3) z płotami i z przeszkodami – zapisanie do nich co najmniej 7 koni, należących do co najmniej dwóch różnych właścicieli, trenowanych przez co najmniej dwóch różnych trenerów.

§ 22. 1. Gonitwę przeprowadza się, jeżeli zostały dla niej ustalone szczegółowe warunki, obejmujące co najmniej:

- 1) system jej przeprowadzenia;
- 2) jej rodzaj i dystans;
- 3) wysokość przewidzianych nagród, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych.

2. Szczegółowe warunki gonitwy ustala organizator wyścigów konnych i podaje do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym, co najmniej w terminie:

- 1) 14 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do gonitwy;
- 2) 7 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do gonitwy – w przypadku gonitw dodatkowych.

3. W przypadku gdy organizator wyścigów konnych organizuje co najmniej 70 gonitw w roku, warunki, o których mowa w ust. 2, podaje do wiadomości w terminie do dnia 20 stycznia.

4. W przypadku przeprowadzenia gonitwy dodatkowej z powodu niezapisania do gonitwy płaskiej grupowej albo do gonitwy z płotami lub przeszkodami wymaganej liczby koni, organizator wyścigów konnych, po uzyskaniu pozytywnej opinii Prezesa, podaje do wiadomości warunki tej gonitwy w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym, najpóźniej w dniu zapisu koni do tej gonitwy.

Rozdział 4

Systemy, rodzaje i warunki przeprowadzania gonitw klusem

§ 23. 1. Gonitwy klusem przeprowadza się systemem wynikowym lub handikapowym.

2. System wynikowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których biorą udział konie spełniające warunki określone przez organizatora wyścigów konnych dotyczące wyników koni.

3. System handikapowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których szanse koni są wyrównywane przez zwiększenie dystansu, jaki konie mają do pokonania, nie więcej niż o 80 m.

§ 24. Wyróżnia się następujące rodzaje gonitw klusem:

- 1) ze względu na warunki techniczne:
 - a) w zaprzęgu (koń w sulce i powożący),
 - b) pod siodłem;
- 2) ze względu na płeć konia:
 - a) ogierów,
 - b) klaczy,
 - c) ogierów i klaczy,
 - d) ogierów i wałachów,
 - e) ogierów, klaczy i wałachów (koni);
- 3) ze względu na wiek konia, z wagą ustaloną według skali wag, o której mowa w załączniku nr 2 do rozporządzenia:
 - a) koni jednego wieku,
 - b) koni różnego wieku;
- 4) ze względu na miejsce trenowania koni:
 - a) gonitwy międzynarodowe dla koni, bez względu na państwo, w którym koń był trenowany,
 - b) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych państw dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadzie wzajemności,
 - c) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych państw dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadach określanych przez organizacje międzynarodowe wyścigów konnych, których Klub jest członkiem,

- d) gonitwy dla koni trenowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgłoszonych do wyścigów konnych w danym roku i trenowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie co najmniej miesiąca przed terminem zapisu konia do gonitwy;
- 5) kwalifikacyjne, rozgrywane zgodnie z warunkami określonymi w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 6) ze względu na dystans, jaki konie mają do pokonania:
 - a) gonitwy z jednakowym dystansem dla wszystkich koni,
 - b) gonitwy z różnym dystansem, w tym handicapowe;
- 7) ze względu na wyniki osiągnięte w gonitwach, w tym ze względu na najlepszy czas ustalony w przeliczeniu na 1000 m, zwany dalej „rekordem”, lub ze względu na sumy nagród uzyskanych przez poszczególne konie, lub ze względu na zajęte miejsca:
 - a) gonitwy otwarte dla wszystkich koni, bez względu na ich wyniki osiągnięte w gonitwach,
 - b) gonitwy z ograniczeniami, dla koni o określonych przez organizatora wyścigów konnych wynikach osiągniętych w gonitwach, w tym rekordach mieszczących się w określonym przedziale czasowym, bądź ograniczone sumą nagród uzyskanych przez poszczególne konie lub ograniczone zajętych miejscami;
- 8) specjalne:
 - a) gonitwy w ramach zawodów lub imprez, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich,
 - b) gonitwy ze specjalnymi warunkami dotyczącymi koni,
 - c) gonitwy ze specjalnymi warunkami dotyczącymi jeźdźców.

§ 25. 1. Gonitwę przeprowadza się w warunkach dających równe szanse wszystkim koniom.

2. W gonitwach nie mogą brać udziału klacze żrebne.

§ 26. 1. Sposób przeliczania czasów osiągniętych przez kłusaki na dystansie 1000 m określa się według wzoru:

$$(\text{Czas w sekundach} \times 1000) / (\text{dystans w metrach})$$

2. W gonitwach z dystansem, ustalonym w systemie handicapowym dla kłusaków, zwiększa się kolejno dystans o 20 m, 40 m, 60 m i 80 m, w zależności od rekordu lub sum wygranych nagród, zgodnie ze szczegółowymi warunkami gonitwy, ustalonymi przez organizatora wyścigów konnych.

§ 27. 1. Kłusaki mogą brać udział w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Polskiej Księgi Stadnej Kłusaków lub innej księgi tej rasy prowadzonej przez podmiot uznany, zgodnie z prawodawstwem zootechnicznym w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub do innej odpowiedniej księgi zagranicznej uznanej przez Międzynarodową Unię Kłusa, zwaną dalej „UET”, oraz zostały zakwalifikowane do wyścigów konnych zgodnie z warunkami przeprowadzania gonitw kwalifikacyjnych kłusaków, które są określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

2. Kłusaki wpisane do odpowiedniej księgi zagranicznej, o których mowa w ust. 1, zgłoszone do wyścigów konnych w danym roku, mogą brać udział w gonitwach, jeżeli:

- 1) do Klubu zostaną przesłane dokumenty potwierdzające wpis do odpowiedniej księgi zagranicznej;
- 2) od dnia zgłoszenia do wyścigów konnych konie te, trenowane przez osobę nieposiadającą licencji na trenowanie koni wydanej przez Prezesa lub licencji wydanej przez właściwy podmiot w Unii Europejskiej na trenowanie koni w danym roku, nie brały udziału w gonitwie w innym państwie.

§ 28. 1. W gonitwach kłusem mogą brać udział konie 2-letnie i starsze.

2. Gonitwy przeprowadza się na dystansie od 1600 m do 4200 m.

3. Konie 2-letnie mogą brać udział w gonitwach od dnia 1 sierpnia, na dystansach do 2200 m, wyłącznie w zaprzęgu i w gonitwach z jednakowym dystansem i jedynie w swojej grupie wiekowej.

§ 29. 1. Powożący w gonitwach w zaprzęgu może używać bata o długości do 125 cm, zakończonego rzemieniem o długości do 8 cm.

2. W gonitwach pod siodłem jeździec może używać bata z klapką o długości do 75 cm.

§ 30. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy jest zapisanie do niej co najmniej 7 koni, z których w dyspozycji sędziego startera muszą pozostać co najmniej 2 konie, należące do dwóch różnych właścicieli i trenowane przez co najmniej dwóch różnych trenerów.

§ 31. 1. Gonitwę przeprowadza się, jeżeli zostały dla niej ustalone szczegółowe warunki, obejmujące co najmniej:

- 1) system jej przeprowadzenia;
- 2) jej rodzaj i dystans;
- 3) wysokość przewidzianych nagród, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych.

2. Szczegółowe warunki gonitwy ustala organizator wyścigów konnych i podaje do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym, w terminie co najmniej:

- 1) 14 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do gonitwy;
- 2) 7 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do gonitwy – w przypadku gonitw dodatkowych.

3. W przypadku gdy organizator wyścigów konnych organizuje co najmniej 70 gonitw w roku, warunki, o których mowa w ust. 2, podaje do wiadomości w terminie do dnia 20 stycznia.

4. W przypadku przeprowadzenia gonitwy dodatkowej z powodu niezapisania do gonitwy wymaganej liczby koni organizator wyścigów konnych, po uzyskaniu pozytywnej opinii Prezesa, podaje do wiadomości warunki tej gonitwy w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym, najpóźniej w dniu zapisu koni do tej gonitwy.

Rozdział 5

Obowiązki i uprawnienia właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców (powożących)

§ 32. 1. Do uprawnień właścicieli koni należy:

- 1) zgłaszanie koni do wyścigów konnych w danym roku;
- 2) zapisywanie i wycofywanie koni z gonitw;
- 3) zgłaszanie protestów;
- 4) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni.

2. Do obowiązków właścicieli koni należy posiadanie własnych barw wyścigowych oraz dostarczenie trenerowi kurtki wyścigowej i czapki w barwach zgodnych z zarejestrowanymi barwami wyścigowymi.

§ 33. 1. Do uprawnień kierowników stajni wyścigowych należy:

- 1) zgłaszanie protestów;
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni.

2. Do obowiązków kierowników stajni wyścigowych należy:

- 1) zgłaszanie stajni wyścigowych do Klubu;
- 2) przedstawianie Klubowi aktualnego wykazu koni trenowanych w stajni wyścigowej z podaniem ich nazw, płci, wieku, maści, pochodzenia, imienia i nazwiska właściciela oraz kariery wyścigowej, a w przypadku koni importowanych, zarówno tych, które brały udział w wyścigach konnych organizowanych w innym państwie, jak i tych, które nie brały udziału w gonitwach.

§ 34. 1. Do uprawnień trenerów należy:

- 1) zgłaszanie protestów;
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni;
- 3) wydawanie jeźdźcowi (powożącemu) szczegółowych dyspozycji dotyczących taktyki i zachowania się w trakcie gonitwy, z tym że w przypadku dyspozycji bezwarunkowej trener składa ją na piśmie jeźdźcowi i do komisji technicznej przed rozpoczęciem gonitwy.

2. Do obowiązków trenerów należy:

- 1) właściwe przygotowanie konia do udziału w gonitwie i zabezpieczenie przed podaniem niedozwolonych środków dopingujących;
- 2) dbanie o właściwą formę konia przygotowywanego do udziału w gonitwach;
- 3) dobór jeźdźcy (powożącego) do określonego konia oraz uzyskanie zgody jeźdźcy (powożącego) na dosiadanie konia (prowadzenie zaprzęgu) w danej gonitwie;
- 4) zapewnienie właściwego osiodłania konia do gonitwy albo właściwego przygotowania zaprzęgu do gonitwy;
- 5) zgłaszanie dyżurnemu lekarzowi weterynarii, przed i po gonitwie, podejrzenia zachorowania konia;
- 6) zgłoszenie do komisji technicznej zastępstwa, potwierdzonego na piśmie, w przypadku nieobecności w czasie rozgrywania gonitw;
- 7) wnioskowanie do Klubu o wystawienie i przesłanie zaświadczenia zezwalającego na udział w gonitwie (Racing Clearance Notification (RCN)) do organu lub instytucji właściwej w sprawach organizowania wyścigów konnych w państwie, w którym jest rozgrywana gonitwa – w przypadku udziału konia w gonitwie w innym państwie;
- 8) ubezpieczenie pracowników obsługi stajni wyścigowej od następstw nieszczęśliwych wypadków.

3. Trener posiadający licencję na dosiadanie koni (powożenie) nie może w gonitwie dosiadać (powozić) konia przeciwko koniom przez siebie trenowanym, chyba że dosiada (powozi) jednego z trenowanych przez siebie koni.

4. Trener nie może trenować konia, którego właścicielem jest inny trener posiadający ważną licencję na trenowanie koni.

§ 35. Do obowiązków pracowników obsługi stajni wyścigowych należy:

- 1) terminowe doprowadzanie konia, z wyjątkiem kłusaka startującego w zaprzęgu, przed gonitwą na padok, bez kontaktu z osobami trzecimi;
- 2) wyprowadzanie konia wraz z jeźdźcem na bieżnię toru wyścigowego;
- 3) odprowadzanie konia do stajni po zakończeniu gonitwy, z wyjątkiem kłusaka startującego w zaprzęgu;
- 4) poinformowanie dyżurnego lekarza weterynarii o podejrzeniu zachorowania konia.

§ 36. 1. Do uprawnień jeźdźców (powożących) należy:

- 1) zgłaszanie protestów;
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej koni i innych jeźdźców (powożących).

2. Do obowiązków jeźdźców (powożących) należy:

- 1) wykonywanie poleceń trenera, z wyjątkiem poleceń sprzecznych z przepisami prawa lub poleceń, których wykonanie zmniejszyłoby szansę konia na wygranie gonitwy;
- 2) zatrzymanie w gonitwie konia, który uległ kontuzji lub w przypadku gdy wystąpią inne okoliczności, które mogłyby spowodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub koni;
- 3) dosiadanie konia w:
 - a) kurtce wyścigowej i czapce w barwach zgodnych z zarejestrowanymi,
 - b) kasku spełniającym wymagania odpowiednio IFHA albo UET,
 - c) białych spodniach i butach z cholewkami,
 - d) kamizelce ochronnej spełniającej wymagania odpowiednio IFHA albo UET;
- 4) sprawdzenie prawidłowości osiodłania konia albo właściwego przygotowania zaprzęgu do gonitwy;
- 5) złożenie do Klubu, wraz z wnioskiem o licencję na dosiadanie koni (powożenie), pisemnego oświadczenia o ubezpieczeniu się od następstw nieszczęśliwych wypadków, a w przypadku jeźdźcy – pisemnego oświadczenia o najniższej wadze, pod jaką jeździec może dosiadać koni w tym sezonie;
- 6) wywiązywanie się z realizacji dyspozycji trenera dotyczących taktyki i zachowania się w trakcie gonitwy;
- 7) utrzymanie wagi, tak aby waga sprawdzona po gonitwie nie była niższa od wagi ustalonej przed gonitwą lub wyższa od tej wagi więcej niż o 1 kg.

3. Jeździec (powożący) nie może w gonitwie dosiadać (powozić) konia przeciwko koniom, których jest właścicielem, chyba że dosiada (powozi) jednego z koni będących jego własnością.

4. Jeździec (powożący) posiadający licencję zagraniczną wydaną przez władze wyścigowe państwa będące członkiem IFHA lub UET, oprócz uprawnień określonych w ust. 1, może dosiadać koni (powozić) w gonitwach, z wyjątkiem gonitw przeznaczonych dla jeźdźców, którzy nie wygrali 25 gonitw.

5. Do obowiązków jeźdźców (powożących) posiadających licencję zagraniczną, oprócz obowiązków określonych w ust. 2, należy:

- 1) przedstawienie komisji technicznej ważnej licencji wydanej przez władze wyścigowe państwa będącego członkiem IFHA lub UET;
- 2) przedłożenie komisji technicznej wypełnionej deklaracji Clearance Form, której wzór jest określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Rozdział 6

Kompetencje i tryb działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii

§ 37. 1. Członkowie komisji technicznej wybierają przewodniczącego komisji technicznej i jego zastępcę spośród składu tej komisji.

2. Do kompetencji komisji technicznej należy:

- 1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów regulaminu wyścigów konnych, w tym nadzór nad prawidłowością przebiegu gonitwy, a w przypadku podejrzenia wystąpienia nieprawidłowości – wszczęcie postępowania wyjaśniającego i ogłoszenie tego w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym;
- 2) ustalanie, czy koń lub jeździec (powożący) może brać udział w gonitwie ze względu na przepisy regulaminu wyścigów konnych oraz warunki poszczególnych gonitw;
- 3) rozstrzyganie protestów;
- 4) uznawanie gonitw za nieważne;
- 5) zabranianie udziału poszczególnych koni w gonitwie;
- 6) orzekanie o zdyskwalifikowaniu koni;
- 7) orzekanie w sprawach przewinień dyscyplinarnych;
- 8) ustalanie wyniku gonitwy;
- 9) stwierdzanie niedyspozycji lub choroby jeźdźcy (powożącego) na podstawie orzeczenia dyżurnego lekarza medycyny;
- 10) ustalanie norm czasu przebywania dystansu w poszczególnych fazach gonitwy;
- 11) niedopuszczenie konia do udziału w gonitwie;
- 12) wnioskowanie do organizatora wyścigów konnych o odwołanie gonitwy albo dnia wyścigowego lub wyznaczenie, za zgodą Prezesa, innego terminu gonitwy albo dnia wyścigowego – do 7 dni od terminu ustalonego w planie gonitw, w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych zdarzeń lub złych warunków atmosferycznych, mogących zagrażać bezpieczeństwu przeprowadzanej gonitwy;
- 13) przekazanie do Klubu deklaracji Clearance Form niezwłocznie po zakończeniu dnia wyścigowego;
- 14) wykonywanie innych czynności określonych w regulaminie wyścigów konnych.

3. Komisja techniczna niezwłocznie informuje organizatora wyścigów konnych na piśmie lub w innej uzgodnionej formie o wniesionych protestach oraz rozstrzygnięciach tych protestów.

§ 38. 1. Orzeczenia komisji technicznej zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej trzech członków tej komisji, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.

2. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego komisji technicznej, a w razie jego nieobecności – głos zastępcy.

3. Orzeczenie komisji technicznej wraz z uzasadnieniem podpisują wszyscy członkowie komisji, którzy brali udział w jego wydaniu.

4. Komisja techniczna niezwłocznie informuje organizatora wyścigów konnych o wydanym orzeczeniu.

5. Orzeczenie komisji technicznej jest niezwłocznie podawane do wiadomości przez organizatora wyścigów konnych w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

§ 39. 1. Sędziowie techniczni wykonują następujące czynności:

- 1) sędzia starter – czuwa nad prawidłowością startu;
- 2) sędzia u celownika – ustala, w jakiej kolejności konie osiągnęły celownik, podaje stan toru wyścigowego i warunki pogodowe w dniu wyścigowym;
- 3) sędzia u wagi – sprawdza wagę jeźdźców przed i po gonitwie;
- 4) sędzia u zegara – ustala dokładny czas gonitwy od startu do momentu osiągnięcia celownika przez pierwszego konia;
- 5) sędziowie obserwatorzy – czuwają nad prawidłowością przebiegu gonitwy na stanowiskach wskazanych przez przewodniczącego komisji technicznej, związanych z przeprowadzeniem gonitw.

2. W razie dostrzeżenia nieprawidłowości w zakresie czynności powierzonych sędziemu technicznemu, sędzia techniczny niezwłocznie informuje o tym fakcie przewodniczącego komisji technicznej.

§ 40. 1. Członkowie komisji odwoławczej wybierają przewodniczącego komisji odwoławczej i jego zastępcę spośród składu tej komisji.

2. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołania od orzeczeń komisji technicznej w sprawach określonych w regulaminie wyścigów konnych.

3. Odwołanie wnosi się w terminie 3 dni od dnia doręczenia orzeczenia komisji technicznej wraz z uzasadnieniem – za pośrednictwem tej komisji.

4. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołanie w terminie 5 dni od dnia jego wniesienia.

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.

6. Do orzeczeń wydawanych przez komisję odwoławczą stosuje się odpowiednio przepisy § 38.

7. Komisja odwoławcza niezwłocznie informuje organizatora wyścigów konnych na piśmie lub w innej uzgodnionej formie o wniesionych odwołaniach oraz wydanych w ich następstwie orzeczeniach.

§ 41. Do kompetencji dyżurnego lekarza medycyny należy:

- 1) ustalanie, na podstawie przeprowadzonych badań lekarskich, niedyspozycji lub choroby jeźdźca (powożącego) oraz zgłaszanie faktu niedyspozycji lub choroby jeźdźca (powożącego) komisji technicznej;
- 2) wykonywanie czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących);
- 3) udzielanie pomocy medycznej na torze wyścigowym.

§ 42. Do kompetencji dyżurnego lekarza weterynarii należy:

- 1) ustalanie, na podstawie przeprowadzonych badań, stanu zdrowia konia, jego niedyspozycji lub choroby oraz zgłaszanie faktu niedyspozycji lub choroby konia komisji technicznej;
- 2) wykonywanie czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli antydopingowej koni;
- 3) udzielanie pomocy lekarsko-weterynaryjnej.

§ 43. Dyżurny lekarz medycyny i dyżurny lekarz weterynarii przekazują komisji technicznej wyniki swoich ustaleń na piśmie.

Rozdział 7

Zgłaszanie do Klubu stajni wyścigowych

§ 44. 1. Kierownik stajni wyścigowej albo trener samodzielnie prowadzący stajnię wyścigową zgłaszają na piśmie tę stajnię do Klubu.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres kierownika stajni wyścigowej;
- 2) imiona i nazwiska, miejsca zamieszkania oraz adresy trenerów;
- 3) imiona i nazwiska, miejsca zamieszkania oraz adresy pracowników obsługi stajni.

3. Wszelkie zmiany dotyczące danych zawartych w zgłoszeniu przekazuje się Klubowi na piśmie najpóźniej przed upływem 48 godzin od ich zaistnienia.

Rozdział 8

Zgłaszanie koni do wyścigów w danym roku

§ 45. 1. W gonitwach, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych, mogą brać udział konie, które w terminie do dnia 31 stycznia zostały zgłoszone do wyścigów konnych w danym roku, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W gonitwach, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych, mogą brać udział konie zgłoszone po dniu 31 stycznia, jeżeli:

- 1) były trenowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej miesiąc przed dniem pierwszego startu oraz
- 2) została uiszczona opłata za ich zgłoszenie w wysokości dziesięciokrotności opłaty za zgłoszenie dokonane przed dniem 31 stycznia.

3. W gonitwach międzynarodowych może brać udział koń trenowany za granicą, jeżeli wraz z zapisem konia do gonitwy zostało przesłane do Klubu zaświadczenie zezwalające na udział w gonitwie (Racing Clearance Notification (RCN)), wydane przez władze wyścigowe państwa, w którym aktualnie zarejestrowany jest ten koń oraz jego kariera wyścigowa, będące członkiem IFHA lub Międzynarodowej Federacji Władz Wyścigowych Koni Arabskich (IFAHR), lub UET.

4. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się do Klubu, na piśmie.

5. Zgłoszenie zawiera:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia;
- 2) imię i nazwisko trenera przygotowującego konia do udziału w gonitwach;
- 3) dane o pochodzeniu, dacie urodzenia i maści konia;
- 4) imię i nazwisko albo nazwę hodowcy konia;
- 5) nazwę stajni wyścigowej, w której koń jest przygotowywany do wyścigów konnych;
- 6) barwy, pod jakimi koń ma brać udział w gonitwach.

6. Wszelkie zmiany danych zawartych w zgłoszeniu przekazuje się Klubowi na piśmie najpóźniej przed upływem 48 godzin od ich zaistnienia.

Rozdział 9

Rejestracja barw wyścigowych

§ 46. 1. Barwy wyścigowe Klub rejestruje corocznie, na wniosek właściciela konia.

2. Wniosek o rejestrację barw wyścigowych zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia;
- 2) opis barw wyścigowych, przy czym barwy mogą zawierać do 3 kolorów; logo reklamowe uważa się za jeden kolor.

3. Do wniosku o rejestrację barw wyścigowych dołącza się wzór barw.

4. Prezes może odmówić rejestracji barw, jeżeli nie odróżniają się one w sposób wystarczający od barw już zarejestrowanych.

5. Przedłużenie rejestracji barw wyścigowych na kolejny rok następuje na wniosek właściciela konia i dotyczy barw wyścigowych zarejestrowanych w Klubie w poprzednim roku.

6. W przypadku gdy w gonitwie bierze udział więcej niż jeden koń danego właściciela, sędzia u wagi może nakazać użycie czapki drugiej i kolejnych, o barwach innych niż zarejestrowane, lub nakazać zastosowanie dodatkowego elementu stroju w postaci szarfy lub opaski, który umożliwi odróżnienie koni.

Rozdział 10

Identyfikacja koni

§ 47. 1. Identyfikacja koni biorących udział w gonitwie polega na weryfikacji:

- 1) zgodności wyglądu konia z opisem graficznym konia zawartym w jego dokumencie identyfikacyjnym;
- 2) zgodności odczytu numeru wszczepionego transpondera elektronicznego z numerem tego transpondera zamieszczonym w jego dokumencie identyfikacyjnym;
- 3) na podstawie dokumentu identyfikacyjnego, czy koń został zaszczepiony przeciwko grypie produktami leczniczymi weterynaryjnymi dopuszczonymi do obrotu, według odpowiedniego dla nich schematu, zgodnie z zasadami określonymi przez organizacje międzynarodowe wyścigów konnych, których członkiem jest Klub.

2. Identyfikację koni biorących udział w gonitwie przeprowadza osoba upoważniona przez Prezesa.

3. Jeżeli osoba upoważniona przez Prezesa do identyfikacji koni stwierdzi niezgodność informacji zawartych w dokumencie identyfikacyjnym ze stanem faktycznym, informuje o tym fakcie komisję techniczną, która nie dopuszcza konia, którego to dotyczy, do udziału w gonitwie.

Rozdział 11

Zapisywanie i wycofywanie koni z gonitw

§ 48. 1. Każdy koń mający wziąć udział w gonitwie powinien być do niej zapisany.

2. Terminy zapisów ustala organizator wyścigów konnych, z tym że termin ten nie może być krótszy niż 5 dni przed rozegraniem gonitwy.

3. Zapis jest pisemnym dowodem zgłoszenia konia do udziału w określonej gonitwie.

4. Zapis konia do gonitwy powinien zawierać:

- 1) określenie gonitwy, do której koń jest zapisany, z podaniem jej daty i numeru;
- 2) płeć i nazwę konia;
- 3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania albo nazwę i siedzibę właściciela konia;
- 4) imię i nazwisko trenera, który w dniu zapisu przygotowuje konia do gonitwy;
- 5) imię i nazwisko jeźdźcy (powożącego);
- 6) wagę, jaką koń ma nieść w gonitwie, albo określenie wielkości handikapu w gonitwie kłusaków;
- 7) w przypadku gonitw innych niż gonitwy kłusaków, informacje dotyczące:
 - a) ograniczenia pola widzenia u konia,
 - b) udziału konia w gonitwie w okularach,
 - c) dosiadania konia bez bata;
- 8) podpis osoby zapisującej konia.

5. Jednocześnie ze zgłoszeniem zapisu należy wnieść opłatę określoną przez organizatora wyścigów konnych, która składa się z części:

- 1) stałej, przeznaczonej na opłacenie jeźdźcy (powożącego) za dosiadanie (powożenie) konia oraz na opłacenie pracowników obsługi stajni wyścigowej za wykonywanie obowiązków, o których mowa w § 35 pkt 1–3;
- 2) zmiennej, uzależnionej od wysokości nagrody w gonitwie.

6. Dokonane zapisy nie mogą być wycofane.

7. Zapisy należy składać pisemnie w lokalu organizatora wyścigów konnych lub nadsyłać w inny sposób określony przez organizatora tych wyścigów.

8. Z zastrzeżeniem ust. 9 oraz § 52, § 54 ust. 3 i ust. 11 załącznika nr 1 do rozporządzenia, po złożeniu zapisów nie można czynić w dokonanych zapisach żadnych zmian, jak również nie można zastępować dokonanych zapisów innymi.

9. Właściciel konia lub osoba przez niego upoważniona na piśmie może dokonać zmiany jeźdźca lub trenera. Zmiana jeźdźca może być dokonana wyłącznie na warunkach i w terminach ustalonych przez organizatora wyścigów konnych.

§ 49. 1. Zapis konia do gonitwy jest nieważny, jeżeli:

- 1) nie odpowiada warunkom określonym w § 48;
- 2) dotyczy konia nieodpowiadającego szczegółowym warunkom gonitwy;
- 3) został dokonany przez osobę nieuprawnioną;
- 4) jest nieczytelny lub budzący wątpliwości pod względem treści.

2. Opłaty dokonane w związku z zapisem uznanym za nieważny nie podlegają zwrotowi.

§ 50. 1. Organizator wyścigów konnych określa maksymalną liczbę koni, która może brać udział w gonitwie.

2. W przypadku zapisania do gonitwy krajowej rozgrywanej w galopie większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, organizator wyścigów konnych kwalifikuje do gonitwy w pierwszej kolejności konie zakwalifikowane do wyższej grupy, a następnie bierze pod uwagę wyższe sumy nagród wygranych przez właściciela danego konia, a w przypadku kłusaków wyższe sumy nagród wygranych przez właściciela danego konia.

3. W przypadku zapisania do gonitwy międzynarodowej galopem większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, jeżeli liczba koni trenowanych w innym państwie nie przewyższa 5, organizator wyścigów konnych kwalifikuje do udziału w gonitwie wszystkie konie trenowane w innym państwie, a pozostałe konie kwalifikuje do gonitwy zgodnie z ust. 2.

4. W przypadku zapisania do gonitwy międzynarodowej rozgrywanej w kłusie większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, jeżeli liczba koni trenowanych w innym państwie nie przewyższa 2, organizator wyścigów konnych kwalifikuje do udziału w gonitwie wszystkie konie trenowane w innym państwie, a pozostałe konie kwalifikuje do gonitwy zgodnie z ust. 2.

5. W przypadku zapisania do gonitwy międzynarodowej rozgrywanej w galopie większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, jeżeli liczba koni trenowanych w innym państwie przewyższa 5, organizator wyścigów konnych kwalifikuje konie do gonitwy w następujący sposób:

- 1) spośród koni trenowanych w innym państwie kwalifikuje do gonitwy 5 koni, biorąc pod uwagę przede wszystkim wartość najwyższej nagrody otrzymanej przez właściciela danego konia w ostatnich dwóch latach, a następnie wyższą sumę nagród otrzymanych przez właściciela danego konia;
- 2) pozostałe konie kwalifikuje do gonitwy zgodnie z ust. 2.

6. W przypadku zapisania do gonitwy międzynarodowej kłusem większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, w tym więcej niż 2 koni trenowanych w innym państwie, organizator wyścigów konnych kwalifikuje konie do gonitwy w następujący sposób:

- 1) spośród koni trenowanych w innym państwie kwalifikuje do gonitwy 2 konie, biorąc pod uwagę przede wszystkim wartość najwyższej nagrody otrzymanej przez właściciela danego konia w ostatnich dwóch latach, a następnie wyższą sumę nagród otrzymanych przez właściciela danego konia;
- 2) pozostałe konie kwalifikuje do gonitwy zgodnie z ust. 2.

7. Przy ustalaniu sumy nagród, o której mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1, uwzględnia się również nagrody otrzymane przez poprzednich właścicieli danego konia.

8. W razie niezakwalifikowania wystarczającej liczby koni przy zastosowaniu kryteriów, o których mowa w ust. 2 lub 5, organizator wyścigów konnych przeprowadza losowanie.

9. Z wyjątkiem gonitw pozagrupowych kategorii A i B, w przypadku zapisania do gonitwy więcej niż 13 koni, gonitwa może być podzielona przez organizatora wyścigów konnych; podziału koni dokonuje się drogą losowania.

§ 51. 1. Organizator wyścigów konnych, nie później niż 24 godziny po upływie terminu zapisów koni do gonitwy, sporządza listę koni zapisanych do gonitwy, zawierającą informacje o:

- 1) godzinach rozgrywania gonitw;
- 2) numerach startowych;

- 3) imionach i nazwiskach jeźdźców (powożących);
- 4) wagach jeźdźców;
- 5) ograniczeniach pola widzenia u koni;
- 6) udziale konia w okularach w gonitwie;
- 7) dosiadanu konia bez bata.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, podaje się do wiadomości przez wywieszenie w lokalu toru wyścigowego oraz na stronie internetowej administrowanej przez organizatora wyścigów konnych.

3. W razie nieumieszczenia na liście, o której mowa w ust. 1, konia zapisanego do gonitwy zgodnie z przepisami, właściciel konia może niezwłocznie zgłosić sprzeciw do organizatora wyścigów konnych.

4. W przypadku gdy sprzeciw jest uzasadniony, organizator wyścigów konnych dokonuje sprostowania w oficjalnym programie wyścigów konnych nie później niż przed upływem 12 godzin od wydania tego programu i dopuszcza konia do udziału w gonitwie.

5. W razie niedokonania sprostowania, o którym mowa w ust. 4, lub niedopuszczenia konia do udziału w gonitwie, organizator wyścigów konnych wypłaca właścicielowi konia równowartość pierwszej nagrody w tej gonitwie.

§ 52. Jeżeli po zapisaniu konia do gonitwy nastąpi zmiana jego właściciela lub trenera, nowy właściciel lub trener wykonuje uprawnienia wynikające z zapisu konia, jeżeli co najmniej na 48 godzin przed gonitwą poinformuje Klub i organizatora wyścigów konnych o tym fakcie.

§ 53. 1. Wycofanie konia z gonitwy może być dokonane przez złożenie organizatorowi wyścigów konnych pisemnego oświadczenia o wycofaniu konia z gonitwy, zawierającego:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania albo nazwę i siedzibę właściciela konia;
- 2) określenie gonitwy, z której koń jest wycofany, i datę jej przeprowadzenia;
- 3) nazwę konia i stajni wyścigowej;
- 4) podpis osoby wycofującej konia z gonitwy.

2. Jednocześnie ze złożeniem oświadczenia o wycofaniu konia z gonitwy wnosi się opłatę określoną przez organizatora wyścigów konnych.

3. Termin na złożenie oświadczenia o wycofaniu konia z gonitwy ustala organizator wyścigów konnych w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

4. W razie wycofania konia z gonitwy, części opłaty, o której mowa w § 48 ust. 5 pkt 2, nie zwraca się.

5. Wycofanie konia z gonitwy jest nieważne, jeżeli:

- 1) zostało dokonane przez osobę do tego nieuprawnioną lub niezgodnie z przepisami ust. 1 lub 2 lub
 - 2) oświadczenie o wycofaniu konia z gonitwy zostało złożone po upływie terminu ustalonego przez organizatora wyścigów konnych.
6. Oświadczenie o wycofaniu konia z gonitwy jest nieodwołalne.

Rozdział 12

Wagi noszone przez konie w gonitwach galopem

§ 54. 1. Waga jeźdźca oznacza wagę człowieka, bez kasku, oraz wagę wszystkich przedmiotów, które koń niesie w gonitwie, z wyjątkiem napierśnika, wytoka, nachrapnika, uzdy, kielzna, okularów, bata, nauszników, wszelkich ochraniaczy, bandaży, ścierki pod siodło z numerem oraz innych przedmiotów zgodnych z zaleceniami IFHA – pomniejszoną o 0,5 kg przewidzianą na kamizelkę ochronną albo o rzeczywistą wagę kamizelki.

2. Konie biorące udział w gonitwach powinny nieść wagę wynikającą ze szczegółowych warunków ustalonych dla danej gonitwy.

3. Właściciel konia lub osoba przez niego upoważniona, podczas ważenia jeźdźca, może zwiększyć wagę wynikającą ze szczegółowych warunków ustalonych dla danej gonitwy, nie więcej jednak niż o 2 kg, stosując skalę wag co 0,5 kg, informując o tym sędziego u wagi.

4. Jeżeli waga, jaką ma nieść koń w gonitwie, nie została przed gonitwą sprawdzona, koń nie może brać udziału w gonitwie.

§ 55. Waga noszona w gonitwie przez konia może być obniżona (ulga wagi) lub podwyższona (nadwyżka wagi) ze względu na:

- 1) wiek, płeć i rasę konia;
- 2) wyniki osiągnięte przez konia w gonitwach;
- 3) kategorię jeźdźca.

§ 56. 1. Klacze pełnej krwi angielskiej w wieku 2 lat korzystają z 1 kg ulgi wagi, natomiast w wieku od 3 do 6 lat korzystają z ulgi wagi na dystansach:

- 1) do 1400 m włącznie – 1 kg;
- 2) powyżej 1400 m – 2 kg.

2. Klacze arabskie czystej krwi i klacze ras półkrwi, w wieku od 3 do 6 lat włącznie, korzystają z 2 kg ulgi wagi niezależnie od dystansu gonitwy.

3. W gonitwach klaczy noszą one wagę odpowiadającą ich wiekowi.

4. Wałachy noszą w gonitwach wagę określoną dla ogierów.

§ 57. 1. W gonitwach, w których przysługuje ulga wagi ze względu na kategorię jeźdźca, stosuje się następujące ulgi wagi:

- 1) 4 kg – gdy dosiadającym jest uczeń jeździecki;
- 2) 3 kg – gdy dosiadającym jest starszy uczeń jeździecki;
- 3) 2 kg – gdy dosiadającym jest praktykant dżokejski;
- 4) 1 kg – gdy dosiadającym jest kandydat dżokejski.

2. W gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla uczniów jeździeckich starsi uczniowie jeździeccy nie korzystają z ulgi wagi, a pozostałych jeźdźców obowiązują następujące ulgi wagi:

- 1) jeżeli uczeń jeździecki nie wygrał jeszcze żadnej gonitwy – stosuje się 2 kg ulgi wagi;
- 2) jeżeli uczeń jeździecki wygrał przynajmniej jedną gonitwę – do czasu wygrania przez niego 10 gonitw stosuje się 1 kg ulgi wagi.

3. Ulgi wagi, o których mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się w gonitwach dla koni 2-letnich pełnej krwi angielskiej i 3-letnich koni arabskich czystej krwi.

4. Ulgi wagi ze względu na kategorię jeźdźca nie stosuje się w gonitwach pozagrupowych oraz w przypadku jeźdźców z licencją zagraniczną.

§ 58. 1. Jeżeli koń bierze udział w gonitwie dla koni grupy lub kategorii niższej niż grupa lub kategoria, do której został zakwalifikowany:

- 1) niesie nadwyżkę wagi w wysokości:
 - a) 3 kg – na dystansach do 1400 m włącznie,
 - b) 2 kg – na dystansach powyżej 1400 m i poniżej 2000 m,
 - c) 1 kg – na dystansach 2000 m i dłuższych;
- 2) nie stosuje się ulgi wagi ze względu na kategorię jeźdźca.

2. Jeżeli koń, który został zakwalifikowany do kategorii A, wygra gonitwę pozagrupową kategorii B, także z wynikiem łeb w łeb, a następnie bierze udział w gonitwie pozagrupowej kategorii B, stosuje się 2 kg nadwyżki wagi oraz nadwyżkę wagi określoną w ust. 1 pkt 1.

3. Jeżeli koń wygra, także z wynikiem łeb w łeb, gonitwę pozagrupową kategorii A, a następnie bierze udział w gonitwie pozagrupowej kategorii B, stosuje się 2 kg nadwyżki wagi za każdą wygraną gonitwę w kategorii A oraz nadwyżkę wagi określoną w ust. 1 pkt 1.

4. Jeżeli koń bierze udział w gonitwie dla koni grupy wyższej od grupy, do której został zakwalifikowany, stosuje się ulgę wagi w wysokości:

- 1) 3 kg – na dystansach 2000 m i dłuższych;
- 2) 4 kg – na dystansach poniżej 2000 m.

5. Łączna ulga wagi z tytułu kategorii jeźdźca oraz z tytułu startu w grupie wyższej nie może wynosić więcej niż 5 kg.

6. W niekorzystnych warunkach atmosferycznych komisja techniczna może podnieść wagę noszoną przez konie w gonitwach przeprowadzanych systemem grupowym o 1 kg, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych.

7. Konie 2-letnie pełnej krwi angielskiej i 3-letnie konie arabskie czystej krwi we wszystkich gonitwach noszą wagę wieku i nie mogą biegać w grupie niższej niż się znajdują.

8. W gonitwach kategorii A wszystkie konie noszą wagę wieku.

§ 59. 1. Jeżeli do tego samego konia miałyby w gonitwie zastosowanie nadwyżki wagi z różnych tytułów albo ulgi wagi z różnych tytułów, albo jednocześnie nadwyżka wagi i ulga wagi, to ulgi wagi i nadwyżki wagi nie sumują się i nie znoszą, chyba że jest to wyraźnie wskazane w warunkach gonitwy. Jeżeli warunki gonitwy nie zawierają takiego wskazania, koń niesie tylko najwyższą przewidzianą dla niego nadwyżkę wagi albo otrzyma największą ulgę wagi.

2. Jeżeli szczegółowe warunki gonitwy przyznają z jednego tytułu nadwyżkę wagi, a z innego tytułu ulgę wagi, koń niesie przewidzianą nadwyżkę wagi, a ulga wagi nie jest stosowana.

3. W razie zbiegu ulgi wagi ze względu na kategorię jeźdźca z nadwyżką wagi lub ulgą wagi, wynikającą z innych warunków gonitwy, ulgę wagi odejmuje się od wagi ustalonej na podstawie pozostałych warunków gonitwy.

4. Ulga wagi klaczy w gonitwach dla koni oraz w gonitwach dla ogierów i klaczy nie jest liczona do sumy ulg przyśługujących klaczy w danej gonitwie.

§ 60. Szczegółowa skala wag noszonych przez konie jest określona w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

Rozdział 13

Nagrody wyścigowe

§ 61. 1. Organizator wyścigów konnych ustala dla każdej gonitwy, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych, wysokość nagród pieniężnych dla trenerów, jeźdźców (powożących) i właścicieli koni, które w danej gonitwie zajęły kolejne trzy miejsca, licząc od pierwszego miejsca. Niezależnie od nagród pieniężnych mogą być przyznawane nagrody rzeczowe.

2. Organizator wyścigów konnych może ustanowić nagrody dla trenerów, jeźdźców (powożących) i właścicieli koni, które zajęły dalsze miejsca.

3. Nagrody są wypłacane w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników gonitwy, z wyjątkiem nagród za konie, które zostały poddane próbie dopingowej. Późniejszy termin wypłaty nagród wymaga zgody uprawnionego do nagrody.

4. W razie orzeczenia o zdyskwalifikowaniu konia nagrody przechodzą na następne konie w kolejności, w jakiej osiągnęły celownik za koniem zdyskwalifikowanym, a właściciel konia zdyskwalifikowanego, jeżeli odebrał nagrodę, jest obowiązany do jej zwrócenia organizatorowi wyścigów konnych najpóźniej 48 godzin od uprawomocnienia się orzeczenia o zdyskwalifikowaniu konia.

5. Nagrody nieodebrane w terminie 2 lat od dnia ogłoszenia wyników gonitwy nie są wypłacane.

6. Dopuszcza się przyznawanie dodatkowych nagród pieniężnych i rzeczowych dla właścicieli, hodowców, trenerów, jeźdźców lub powożących koni, które brały udział w gonitwie.

§ 62. 1. Jeżeli co najmniej 2 konie osiągnęły równocześnie celownik, z wynikiem łeb w łeb, nagrody dzieli się na równe części w następujący sposób:

- 1) za 2 konie na pierwszym miejscu – pierwszą i drugą nagrodę;
- 2) za 3 konie na pierwszym miejscu – pierwszą, drugą i trzecią nagrodę;
- 3) za 4 lub więcej koni na pierwszym miejscu – wszystkie nagrody za miejsca, które te konie osiągnęły;
- 4) za 2 i więcej koni na drugim miejscu – drugą i trzecią nagrodę.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do nagród, o których mowa w § 61 ust. 2.

Rozdział 14

Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw galopem

§ 63. Koń biorący udział w gonitwie powinien być przyprowadzony na miejsce wskazane przez organizatora wyścigów konnych nie później niż na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy. Koń powinien być na pierwszy sygnał sędziego u wagi osiodłany i wyprowadzony na padok. Na drugi sygnał konie powinny być całkowicie przygotowane do gonitwy. Na trzeci sygnał jeźdźcy wyjeżdżają na bieżnię toru wyścigowego w celu udania się na start i przejeżdżają przed komisją techniczną.

§ 64. 1. Jeździec biorący udział w gonitwie powinien być zważony w obecności sędziego u wagi, który sprawdza i zapisuje wagę jeźdźcy. Zważenie powinno nastąpić najpóźniej na 45 minut przed rozpoczęciem gonitwy.

2. Jeżeli jeździec po zważeniu uległ wypadkowi, przewodniczący komisji technicznej może zezwolić, aby konia dośiadał inny jeździec.

3. Po zważeniu jeźdźcy sędzia u wagi ogłasza numery koni, nazwiska jeźdźców i ich stwierdzoną wagę, w stosunku do wszystkich koni biorących udział w gonitwie, w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

§ 65. 1. Ogłowie konia oraz pozostałe przedmioty, które koń niesie w gonitwie, nie mogą powodować bólu lub zranienia.

2. Zabrania się wiązania języka do zuchwy konia.

§ 66. 1. Trener zgłasza sędziemu u wagi wagę jeźdźcy stosowną do warunków gonitwy.

2. W przypadku pomyłki trener zgłaszający wagę sędziemu u wagi może sprostować ją do momentu sygnału oznaczającego zakończenie ważenia jeźdźców do danej gonitwy. Po upływie tego terminu należy zawiadomić o pomyłce komisję techniczną. Komisja techniczna w tym przypadku nie dopuszcza konia do udziału w gonitwie.

§ 67. Osoby, które nie zgłosiły zarzutu wadliwości działania wagi przed ukończeniem ważenia jeźdźców przed gonitwą, nie mogą tego uczynić przy ważeniu jeźdźców po gonitwie.

§ 68. 1. Siodłanie koni, które mają wziąć udział w gonitwie, odbywa się w stajni lub w miejscu do tego wyznaczonym przez organizatora wyścigów konnych.

2. Siodłanie poza stajnią lub miejscem, o którym mowa w ust. 1, jest dozwolone tylko za zgodą komisji technicznej.

§ 69. 1. Od momentu wejścia na bieżnię toru wyścigowego do chwili prawidłowego wystartowania konie pozostają w dyspozycji sędziego startera, a jeźdźcom nie zezwala się na zsiadanie z koni. W przypadku konieczności poprawienia sprzętu jeździeckiego należy wykonać to za zgodą i w obecności sędziego startera.

2. Start koni w gonitwie odbywa się przy zastosowaniu maszyny startowej lub czerwonej chorągiewki.

3. W gonitwach, w których używa się maszyny startowej:

- 1) na znak sędziego startera wszystkie konie podchodzą jednocześnie do maszyny startowej, przy czym w razie dużej liczby koni sędzia starter może zarządzić wcześniejsze wprowadzenie koni do maszyny startowej;
- 2) konie są wprowadzane do maszyny startowej w kolejności ich numerów startowych;
- 3) wprowadzenie do maszyny startowej odbywa się pod kontrolą sędziego startera, który może zastosować środki pomocnicze, w szczególności kaptur, pasy, bat;
- 4) sędzia starter w uzasadnionych przypadkach może zarządzić wprowadzenie konia w innej kolejności lub do innego boks startowego ze względu na bezpieczeństwo jeźdźcy, konia lub pracowników obsługi;
- 5) na wprowadzenie koni do maszyny startowej przeznaczona jest 5 minut, a w uzasadnionych przypadkach do 10 minut;
- 6) w przypadku gdy koń nie daje się wprowadzić do maszyny startowej, sędzia starter zwalnia tego konia ze swojej dyspozycji;
- 7) sędzia starter uznaje start za nieważny w przypadku nieotwarcia się któregokolwiek drzwiczek maszyny startowej, sygnalizując to głosem oraz podniesieniem czerwonej chorągiewki.

4. W gonitwach, w których start odbywa się przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki, jeźdźcy powinni wyrównać szereg w odległości nie większej niż 15 m od linii startu, następnie podjechać stępem do miejsca startu i nie zatrzymując się, na znak startera, rozpocząć gonitwę.

§ 70. Jeżeli w czasie od wyjścia koni na bieżnię toru wyścigowego do wprowadzenia ich do maszyny startowej, a w przypadku startu przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki – do momentu podejścia do linii startu, nastąpi jakakolwiek okoliczność uniemożliwiająca w ocenie komisji technicznej udział konia w gonitwie lub w wyniku której może zostać naruszona zasada równości szans, komisja techniczna może uznać konia za zwolnionego z dyspozycji sędziego startera.

§ 71. 1. Sędzia starter może zwolnić konia ze swojej dyspozycji:

- 1) jeżeli jeździec opóźnia podejście do maszyny startowej lub przeszkadza w dokonaniu szybkiego i prawidłowego startu;
- 2) w wypadku nagłego zachorowania jeźdźca lub konia;
- 3) w innych uzasadnionych przypadkach, po uprzednim zawiadomieniu komisji technicznej.

2. O zwolnieniu konia z dyspozycji sędziego starter zawiadamia komisję techniczną, w miarę możliwości przed rozpoczęciem gonitwy, nie później jednak niż bezpośrednio po jej zakończeniu.

3. Sędzia starter może pozostawić konia na starcie w przypadku rażącego naruszenia zasady równych szans.

§ 72. 1. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił:

- 1) w sposób naruszający zasadę równych szans, w szczególności w przypadku, o którym mowa w § 69 ust. 3 pkt 7, lub
- 2) w przypadku awarii maszyny startowej albo
- 3) niezgodnie z § 69 ust. 4

– uznaje taki start za nieważny i sygnałem dźwiękowym lub świetlnym oraz podniesieniem czerwonej chorągiewki daje sygnał osobie wyznaczonej przez organizatora wyścigów konnych (kontrstarterowi), znajdującej się w odległości 80 m od linii startu, do zawrócenia koni na miejsce startu.

2. W przypadku gdy konie miną kontrstartera i nie powrócą na miejsce startu, komisja techniczna uznaje te konie za zwolnione z dyspozycji sędziego startera.

§ 73. 1. Konia, który nie wystartował lub wystartował, ale zatrzymał się lub zboczył z wyznaczonego toru gonitwy przed minięciem kontrstartera, uważa się za konia, który pozostał na starcie.

2. Konia, który po prawidłowym starcie minął kontrstartera, uważa się za konia, który brał udział w gonitwie w sposób ważny, nawet jeżeli jej nie ukończył.

3. Konia, który po prawidłowym starcie minął kontrstartera, ale zboczył z wyznaczonego toru gonitwy lub nie osiągnął celownika, uważa się za konia, który nie ukończył gonitwy.

4. Koń, który był w dyspozycji sędziego startera i nie wystartował, nie może brać udziału w gonitwie dla koni, które nie brały udziału w gonitwie.

§ 74. W trakcie rozgrywania gonitwy galopem:

- 1) od momentu wystartowania do momentu minięcia kontrstartera konia należy prowadzić tym samym torem;
- 2) od wystartowania do minięcia celownika konie powinny biec galopem, z tym że w gonitwach z płotami i gonitwach z przeszkodami, w przypadku powrotu na trasę gonitwy, w szczególności w przypadku prób ponownego pokonania przeszkody po wyłamaniu, dopuszcza się zmianę galopu na inny chód;
- 3) jeźdźcy stosują taktykę, która umożliwia maksymalne wykorzystanie możliwości dosiadanych przez nich koni, w szczególności jeźdźcy nie mogą w żadnej fazie gonitwy, bez uzasadnionej przyczyny, wstrzymywać dosiadanych koni oraz gwałtownie przyspieszać w początkowej i środkowej fazie gonitwy;
- 4) jeźdźcy prowadzą konie w taki sposób, aby:
 - a) nie przeszkadzać innym koniom, w szczególności przez ich potrącanie, przyciskanie do bandy i zajeżdżanie drogi,
 - b) nie odprowadzać innego konia na zewnątrz toru;
- 5) jeźdźcy nie mogą:
 - a) poganiać konia ręką,
 - b) uderzać konia wodzami,
 - c) płoszyć innego konia,

- d) nadużywać bata w stosunku do dosiadanego konia, w szczególności przez zbyt dużą liczbę pobudzeń, zbyt mocne pobudzanie oraz przez podnoszenie ręki z bitem powyżej linii barku (ramienia); dopuszczalna liczba pobudzeń konia bitem na prostej finiszowej wynosi 6,
 - e) uderzać konia w sposób, który może spowodować obrażenia, w szczególności przez uderzanie w głowę lub słabiznę, a w przypadku puszczenia wodzy ręką z bitem – także przed siodłem,
 - f) uderzać konia bitem, jeżeli w wyniku tego koń nie przyspiesza, został pokonany lub z przewagą wygrywa gonitwę,
 - g) stwarzać innych sytuacji mogących narazić na niebezpieczeństwo jeźdźców i konie;
- 6) jeźdźcy powinni wykazać poprawną taktycznie i technicznie jazdę;
- 7) w gonitwie z płotami i gonitwie z przeszkodami, po ominięciu płotu albo przeszkody (po wyłamaniu) lub odmowie skoku, jeździec powinien podjąć ponowną próbę pokonania płotu albo przeszkody, z tym że jeździec nie kontynuuje gonitwy w przypadku dwukrotnej odmowy skoku oraz w przypadku, gdy jeździec spadnie z konia lub koń się przewróci.

§ 75. 1. Po odbytej gonitwie jeździec powinien podjechać do wagi i tam osobiście rozsiodłać konia.

2. Waga jeźdźca podlega po gonitwie ponownemu sprawdzeniu w obecności sędziego u wagi. Jeżeli wskutek wypadku jeździec nie może podjechać do wagi, należy go doprowadzić, a konia za zgodą komisji technicznej może rozsiodłać inna osoba.

3. Konie pozostają rozsiodlane u wagi do czasu sprawdzenia wagi wszystkich jeźdźców biorących udział w gonitwie. Jeźdźcy pozostają w miejscu ważenia do czasu zwolnienia ich przez sędziego u wagi.

4. O zakończeniu sprawdzania wagi i jej wynikach sędzia u wagi informuje niezwłocznie komisję techniczną.

§ 76. 1. Kolejność, w jakiej konie osiągną celownik, ustala sędzia u celownika, określając kolejne miejsca, jakie zajęły poszczególne konie oraz odległość między nimi (łeb w łeb, nos, krótki łeb, łeb, szyja, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, 1, $1\frac{1}{4}$, $1\frac{1}{2}$, $1\frac{3}{4}$, 2, $2\frac{1}{2}$, 3 , $3\frac{1}{2}$, 4, $4\frac{1}{2}$, 5, $5\frac{1}{2}$, 6, 7 i tak dalej, aż do 20 długości konia).

2. Dla ustalenia kolejności, w jakiej konie osiągnęły celownik (nos znajduje się na linii mety), mogą być stosowane pomocnicze urządzenia techniczne, w szczególności fotofinisz, oraz zapis przebiegu gonitwy na nośnikach danych.

3. Sędzia u celownika zamieszcza ustalenia, o których mowa w ust. 1, w protokole, który niezwłocznie przekazuje komisji technicznej.

4. Ustalenia wyniku gonitwy dokonuje komisja techniczna na podstawie protokołu przekazanego przez sędziego u celownika, informacji, o których mowa w § 75 ust. 4, oraz na podstawie innych informacji dotyczących przebiegu gonitwy.

5. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźca w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi i w wyniku tego koń, któremu przeszkadzano, minął celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał.

6. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźca w taki sposób, że przeszkadzał kilku koniom i w wyniku tego konie, którym przeszkadzano, minęły celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał i który zajął najbardziej odległe miejsce.

7. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawach określonych w ust. 5 i 6 właścicielowi konia lub jeźdźcowi przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

8. Wyniki gonitwy są podawane do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

§ 77. 1. Koń, który brał udział w gonitwie, podlega dyskwalifikacji, jeżeli:

- 1) był trenowany lub dosiadany przez osobę nieposiadającą odpowiednio licencji na trenowanie koni albo licencji na dosiadanie koni;
- 2) był dosiadany przez osobę, która nie stosowała się do warunków określonych w § 19;
- 3) przeszedł w gonitwie płaskiej w chód inny niż galop;
- 4) nie został do gonitwy zapisany albo zapis został uznany za nieważny;
- 5) został z gonitwy wycofany;

- 6) został zwolniony z dyspozycji sędziego startera;
- 7) waga jeźdźca, który go dosiadał, nie była sprawdzona przed i po gonitwie;
- 8) niósł wagę niższą o co najmniej 0,5 kg od tej, jaka wynikała z warunków gonitwy;
- 9) waga jeźdźca, który go dosiadał, sprawdzona po gonitwie, okazała się niższa co najmniej o 0,5 kg od wagi ustalonej przed gonitwą lub wyższa więcej niż o 2 kg, chyba że wygrał gonitwę pomimo niesionej nadwagi;
- 10) był okuty niezgodnie z § 18 ust. 1 i 2;
- 11) w wyniku kontroli antydopingowej ustalono, że podano mu niedozwolone środki dopingujące;
- 12) nie spełniał innych warunków określonych dla danej gonitwy;
- 13) był prowadzony przez jeźdźca w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi, który wskutek tego nie ukończył gonitwy;
- 14) brał udział w gonitwie:
 - a) bez okularów, pomimo tego, że został zapisany do gonitwy w okularach,
 - b) w okularach, pomimo tego, że został zapisany do gonitwy bez okularów.

2. Dyskwalifikacji podlegają tylko te konie, które osiągnęły celownik.

3. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawie dyskwalifikacji konia właścicielowi tego konia przysługuje prawo złożenia odwołania do komisji odwoławczej.

§ 78. 1. Gonitwa jest nieważna, jeżeli:

- 1) żaden z koni biorących w niej udział nie spełnił warunków gonitwy;
- 2) żaden z koni, mimo sygnału kontrstartera, nie powrócił na miejsce startu;
- 3) wszystkie konie biorące udział w gonitwie zostały zdyskwalifikowane;
- 4) odbyła się na innym dystansie niż ustalono w szczegółowych warunkach gonitwy.

2. Od orzeczenia komisji technicznej o uznaniu gonitwy za nieważną właścicielowi konia przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

Rozdział 15

Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw klusaków w zaprzęgu

§ 79. 1. W gonitwach klusaków w zaprzęgu sulkę wyposaża się w:

- 1) dyszle wykonane z drewna, metalu lub włókna węglowego;
- 2) podpory pod stopy powożącego, umiejscowione na dyszlach;
- 3) pełne koła (szprychy zabezpieczone plastikową osłoną);
- 4) chłapacze w przypadku intensywnych opadów deszczu lub śniegu;
- 5) uprzęż z mechanizmem ułatwiającym szybkie wypięcie konia.

2. Sulka powinna być pozbawiona wystających elementów, które mogą stwarzać niebezpieczeństwo dla innych uczestników gonitwy.

3. Uprząż i ogłowie konia nie mogą zawierać elementów powodujących ból lub zranienie.

4. Zaprzęgi biorące udział w gonitwie powinny być przyprowadzone na miejsce wskazane przez organizatora wyścigów konnych nie później niż na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy.

§ 80. 1. Od chwili wjechania na bieżnię toru wyścigowego do chwili startu konie pozostają w dyspozycji sędziego startera.

2. Przy starcie zabronione jest przeszkadzanie innemu zaprzęgowi lub dokonywanie czynności wpływających negatywnie na równe szanse pozostałych uczestników gonitwy.

3. Start zaprzęgów w gonitwie odbywa się przy zastosowaniu maszyny startowej albo czerwonej chorągiewki przy starcie wolnym, z tym że start w gonitwie przeprowadzanej w systemie handikapowym odbywa się tylko przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki.

§ 81. 1. W gonitwach, w których używa się maszyny startowej:

- 1) zaprzęgi ustawia się za maszyną startową w kolejności numerów startowych od wewnętrznej strony bieżni toru wyścigowego;
- 2) zaprzęgi mogą startować maksymalnie w dwóch rzędach, przy czym ustawia się je w ten sposób, że w drugim rzędzie zaprzęgi zajmują co drugie pole;
- 3) maszynę startową ustawia się w odległości do 350 m przed linią startu;
- 4) sędzia starter wydaje komendę „maszyna startowa jedzie do startu za 1 minutę”, po której zaprzęgi powinny ustawić się w odległości około 150 m za maszyną startową;
- 5) sędzia starter wydaje następnie komendę „gotów do startu”, po której maszyna startowa oraz ustawione za nią zaprzęgi rozpoczynają jazdę;
- 6) w odległości około 100 m przed linią startu zaprzęgi zajmują swoje pola startowe, z tym że zaprzęgi w drugim rzędzie ustawiają się bezpośrednio za pierwszym rzędem;
- 7) maszyna startowa podczas startu powinna osiągać prędkości:
 - a) 200 m przed linią startu – 30 km/h,
 - b) 100 m przed linią startu – 40 km/h,
 - c) na linii startu – 52 km/h;
- 8) po przekroczeniu linii startu maszyna startowa zwiększa prędkość, aby oddalić się od zaprzęgów i bezkolizyjnie zjechać na bok.

2. W gonitwach, w których start odbywa się przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki:

- 1) zaprzęgi ustawia się w kolejności numerów startowych;
- 2) zaprzęgi mogą startować w kilku rzędach, przy czym w gonitwach przeprowadzanych w systemie handikapowym możliwe jest korzystanie ze sprzętu pomocniczego, a w szczególności z gumy;
- 3) w gonitwach przeprowadzanych w systemie handikapowym zaprzęgi mające do pokonania różne dystanse rozstawia się w odległości co 20 m od linii startu;
- 4) sędzia starter wydaje komendę „do startu”, po której zaprzęgi jeden za drugim jadą najkrótszą drogą do miejsca startu;
- 5) sędzia starter wydaje następnie komendy: „start za trzy minuty”, „start za dwie minuty” oraz „start za jedną minutę”, po wydaniu której zaprzęgi ustawiają się w jednej linii, zwrócone w kierunku linii startu i rozpoczynają jazdę do linii startu;
- 6) start następuje po wydaniu komendy „start” i opuszczeniu czerwonej chorągiewki;
- 7) za równy start uznaje się start, w którym pierwszy zaprzęg nie jest wysunięty w stosunku do pozostałych zaprzęgów w tym samym rzędzie o więcej niż długość zaprzęgu;
- 8) sędzia starter uznaje start za nieważny w przypadku, gdy po komendzie „start” zaprzęg stanie w poprzek bieżni toru wyścigowego, przeszkadzając w starcie innym zaprzęgom.

§ 82. 1. Sędzia starter może zwolnić zaprzęg ze swojej dyspozycji:

- 1) jeżeli zachowanie konia podczas startu stwarza niebezpieczeństwo dla innych zaprzęgów;
- 2) w przypadku dwukrotnego uniemożliwienia wykonania startu innym zaprzęgom.

2. Do zwalniania zaprzęgu z dyspozycji sędziego startera przepisy § 70 i 71 stosuje się odpowiednio.

§ 83. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił w sposób naruszający zasadę równych szans, w szczególności w przypadku, o którym mowa w § 81 ust. 2 pkt 8, lub w przypadku awarii maszyny startowej, uznaje taki start za nieważny i sygnałem dźwiękowym lub świetlnym oraz podniesieniem czerwonej chorągiewki daje sygnał kontrstarterowi do zawrócenia zaprzęgów na miejsce startu. Przepis § 72 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 84. 1. W trakcie rozgrywania gonitwy:

- 1) od chwili wystartowania do chwili minięcia celownika konie powinny biec czystym kłusem; poruszanie do przodu następuje w taktcie na dwa, przy diagonalnej kolejności stawiania kopyt;
- 2) powożący stosują taktykę, która umożliwi maksymalne wykorzystanie możliwości prowadzonych przez nich koni, w szczególności powożący nie mogą w żadnej fazie gonitwy bez uzasadnionej przyczyny wycofać zaprzęgów; przy przejściu konia do chodu innego niż określony w pkt 1 powożący powinien wyjechać na zewnątrz bieżni toru wyścigowego i, zwalniając, przywrócić konia do właściwego chodu;
- 3) powożący prowadzą zaprzęgi w taki sposób, aby:
 - a) nie przeszkadzać innym zaprzęgom, w szczególności przez ich potrącanie, przepychanie, przyciskanie do bandy i zajeżdżanie drogi,
 - b) po wyprzedzeniu prowadzącego zaprzęgu zjechać na wewnętrzną stronę bieżni toru wyścigowego (pierwszy tor) w odległości co najmniej 2 długości konia od następnego zaprzęgu,
 - c) nie jechać środkiem bieżni, z wyjątkiem prostej finiszowej;
- 4) powożący nie mogą:
 - a) płoszyć innego konia,
 - b) uderzać konia batem w gonitwie więcej niż pięć razy, końcem lejców, rękojeścią bata lub w sposób, który może spowodować obrażenia,
 - c) kontynuować gonitwy, jeżeli zostali podczas jej rozgrywania poinformowani o dyskwalifikacji,
 - d) uderzać konia batem, jeżeli w wyniku tego koń nie przyspiesza, został pokonany lub z przewagą wygrywa gonitwę,
 - e) stwarzać innych sytuacji mogących narazić na niebezpieczeństwo inne zaprzęgi.

2. Dopuszcza się dwukrotne przejście konia w chód inny niż czysty kłus w danej gonitwie, z wyjątkiem przypadku określonego w § 86 ust. 1 pkt 1 lit. b, jeżeli w czasie chodu innego niż czysty kłus zaprzęg traci dystans w stosunku do innych zaprzęgów.

3. Jeżeli koń z zaprzęgu przejdzie w chód inny niż czysty kłus na odcinku 200 m przed celownikiem, zaprzęg powinien bez zwalniania osiągnąć celownik.

4. Powożący powinien wykazać poprawną taktycznie i technicznie jazdę.

§ 85. 1. Gonitwę wygrywa zaprzęg, którego koń jako pierwszy osiągnie celownik (nos znajduje się na linii mety).

2. Po osiągnięciu celownika zaprzęg powinien stopniowo, na dystansie 150 m, zmniejszyć prędkość.

3. Kolejność, w jakiej konie osiągną celownik, ustala sędzia u celownika, określając kolejne miejsca, jakie zajęły poszczególne konie, oraz czasy i odległości między nimi, jakie osiągnęły w gonitwie.

4. Dla ustalenia kolejności, w jakiej konie osiągnęły celownik, mogą być stosowane pomocnicze urządzenia techniczne, w szczególności fotofinisz, oraz zapis przebiegu gonitwy na nośnikach danych.

5. Sędzia u celownika zamieszcza ustalenia, o których mowa w ust. 3, w protokole, który niezwłocznie przekazuje komisji technicznej.

6. Ustalenia wyniku gonitwy dokonuje komisja techniczna na podstawie protokołu przekazanego przez sędziego u celownika oraz na podstawie innych informacji dotyczących zgodności przebiegu gonitwy z regulaminem wyścigów konnych.

7. Jeżeli komisja techniczna ustali, że zaprzęg biorący udział w gonitwie był prowadzony przez powożącego w taki sposób, że przeszkadzał innemu zaprzęgowi i w wyniku tego zaprzęg, któremu przeszkadzano, minął celownik po zaprzęgu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa zaprzęg, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu zaprzęgu, któremu przeszkadzał.

8. Jeżeli komisja techniczna ustali, że zaprzęg biorący udział w gonitwie był prowadzony przez powożącego w taki sposób, że przeszkadzał kilku zaprzęgom i w wyniku tego zaprzęgi, którym przeszkadzano, minęły celownik po zaprzęgu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa zaprzęg, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu zaprzęgu, któremu przeszkadzał i który zajął najbardziej odległe miejsce.

9. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawach określonych w ust. 7 i 8 właścicielowi konia lub powożącemu przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

10. Wyniki gonitwy są podawane do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

§ 86. 1. Zaprzęg, który brał udział w gonitwie, podlega dyskwalifikacji, jeżeli:

- 1) koń z tego zaprzęgu:
 - a) był trenowany przez osobę nieposiadającą licencji na trenowanie koni,
 - b) przeszedł w danej gonitwie w chód inny niż czysty kłus na odcinku 200 m przed celownikiem, jeżeli początek 200 m odcinka został wyraźnie oznakowany,
 - c) poruszał się w gonitwie chodem innym niż czysty kłus na odcinku dłuższym niż 30 kroków,
 - d) nie został zapisany do gonitwy albo zapis został uznany za nieważny,
 - e) został z gonitwy wycofany,
 - f) został zwolniony z dyspozycji sędziego startera,
 - g) trzykrotnie podczas gonitwy przeszedł w chód inny niż czysty kłus,
 - h) poruszając się chodem innym niż czysty kłus wyraźnie zyskał dystans w stosunku do pozostałych zaprzęgów;
- 2) w wyniku kontroli antydopingowej ustalono, że podano koniowi niedozwolone środki dopingujące;
- 3) zaprzęg był prowadzony przez osobę nieposiadającą licencji na powożenie;
- 4) zaprzęg brał udział w gonitwie, pomimo że został zwolniony z dyspozycji sędziego startera;
- 5) dystans zaprzęgu w gonitwie przeprowadzanej w systemie handikapowym był niezgodny z warunkami gonitwy;
- 6) zaprzęg lub koń z tego zaprzęgu nie spełniał warunków określonych dla danej gonitwy;
- 7) zaprzęg był prowadzony przez powożącego w taki sposób, że przeszkadzał innemu zaprzęgowi, który wskutek tego nie ukończył gonitwy.

2. Dyskwalifikacja zaprzęgu z powodu nieprawidłowości chodu konia może zapaść w trybie natychmiastowym w trakcie gonitwy, a zdyskwalifikowany zaprzęg nie może jej kontynuować i powinien w sposób bezpieczny opuścić bieżnię toru wyścigowego.

3. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawie dyskwalifikacji zaprzęgu właścicielowi konia przysługuje odwołanie do komisji odwoławczej.

§ 87. Do uznawania gonitwy za nieważną stosuje się odpowiednio przepisy § 78.

Rozdział 16

Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw kłusem pod siodłem

§ 88. 1. Koń biorący udział w gonitwie kłusem pod siodłem powinien być przyprowadzony na miejsce wskazane przez organizatora wyścigów konnych nie później niż na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy.

2. Ogłowie konia nie może zawierać elementów mogących powodować ból lub zranienie.

3. Waga jeźdźca oznacza wagę człowieka, bez kasku, oraz wszystkich przedmiotów, które koń niesie w gonitwie, z wyjątkiem napierśnika, wytoka, nachrapnika, uzdy, kielzna, okularów, bata, nauszników, wszelkich ochraniaczy, bandaży, ścierki pod siodło z numerem, pomniejszoną o 0,5 kg przewidziane na kamizelkę ochronną albo o rzeczywistą wagę kamizelki.

4. Szczegółowa skala wag noszonych przez konie jest określona w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 89. 1. Od chwili wjechania na bieżnię toru wyścigowego do chwili startu konie pozostają w dyspozycji sędziego startera.

2. Przy starcie zabronione jest przeszkadzanie innemu koniowi lub wykonywanie czynności wpływających negatywnie na równe szanse pozostałych uczestników gonitwy.

3. Start w gonitwie odbywa się przy zastosowaniu maszyny startowej albo czerwonej chorągiewki (start wolny), z tym że start w gonitwie przeprowadzanej w systemie handikapowym odbywa się tylko przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki.

§ 90. 1. W gonitwach, w których używa się maszyny startowej:

- 1) konie ustawia się za maszyną startową w kolejności numerów startowych od wewnętrznej strony bieżni toru wyścigowego;

- 2) maszynę startową ustawia się w odległości do 350 m przed linią startu;
- 3) sędzia starter wydaje komendę „maszyna startowa jedzie do startu za 1 minutę”, po której konie powinny ustawić się w odległości około 150 m za maszyną startową;
- 4) sędzia starter wydaje następnie komendę „gotów do startu”, po której maszyna startowa oraz ustawione za nią konie ruszają;
- 5) w odległości około 100 m przed linią startu konie zajmują swoje pola startowe;
- 6) maszyna startowa podczas startu powinna osiągać prędkości:
 - a) 200 m przed linią startu – 30 km/h,
 - b) 100 m przed linią startu – 40 km/h,
 - c) na linii startu – 52 km/h;
- 7) po przekroczeniu linii startu maszyna startowa zwiększa prędkość, aby oddalić się od koni i bezkolizyjnie zjechać na bok.

2. W gonitwach, w których start odbywa się przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki:

- 1) konie ustawia się w kolejności numerów startowych;
- 2) konie mogą startować w kilku rzędach, przy czym w gonitwach przeprowadzanych w systemie handicapowym konie mające do pokonania różne dystanse rozstawia się w odległości co 20 m od linii startu;
- 3) sędzia starter wydaje komendę „do startu”, po której konie jeden za drugim udają się najkrótszą drogą do miejsca startu;
- 4) sędzia starter wydaje następnie komendy: „start za trzy minuty”, „start za dwie minuty” oraz „start za jedną minutę”, po której wydaniu konie ustawia się w jednej linii, zwrócone w kierunku linii startu i kieruje się je do linii startu;
- 5) start następuje po wydaniu komendy „start” i opuszczeniu czerwonej chorągiewki;
- 6) za start równy uznaje się start, w którym żaden koń nie jest wysunięty w stosunku do pozostałych w tym samym rzędzie o więcej niż o długość.

§ 91. 1. Sędzia starter może zwolnić konia ze swojej dyspozycji w przypadku:

- 1) stwarzania przez konia podczas startu niebezpieczeństwa dla innych uczestników;
- 2) dwukrotnego uniemożliwienia wykonania startu;
- 3) nagłego zachorowania jeźdźca lub konia;
- 4) opóźnienia lub przeszkadzania przez jeźdźca w wykonaniu prawidłowego startu;
- 5) rażącego naruszenia zasady równości szans;
- 6) zaistnienia innych uzasadnionych przypadków, po uprzednim zawiadomieniu komisji technicznej.

2. O zwolnieniu konia z dyspozycji sędzia starter zawiadamia komisję techniczną, w miarę możliwości przed rozpoczęciem gonitwy, nie później jednak niż bezpośrednio po jej zakończeniu.

§ 92. Jeżeli w okresie od wyjścia koni na bieżnię toru wyścigowego do momentu podejścia do linii startu nastąpi jakakolwiek okoliczność uniemożliwiająca w ocenie komisji technicznej udział konia w gonitwie lub w której wyniku może zostać naruszona zasada równości szans, komisja techniczna może uznać konia za zwolnionego z dyspozycji sędziego startera.

§ 93. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił:

- 1) w sposób naruszający zasadę równych szans lub
- 2) w wyniku awarii maszyny startowej

– uznaje taki start za nieważny i sygnałem dźwiękowym lub świetlnym oraz podniesieniem czerwonej chorągiewki daje sygnał osobie wyznaczonej przez organizatora wyścigów konnych (kontrstarterowi), znajdującej się w odległości 80 m od linii startu, do zawrócenia koni na miejsce startu.

§ 94. 1. Konia, który nie wystartował lub wystartował, ale zatrzymał się lub zboczył z wyznaczonego toru gonitwy przed minięciem kontrstartera, uważa się za konia, który pozostał na startcie.

2. Konia, który po prawidłowym starcie minął kontrstartera, uważa się za konia, który brał udział w gonitwie w sposób ważny, nawet jeżeli jej nie ukończył.

3. Konia, który prawidłowo wystartował, minął kontrstartera, zboczył z wyznaczonego toru gonitwy lub nie osiągnął celownika, uważa się za konia, który nie ukończył gonitwy.

4. Koń, który był w dyspozycji sędziego startera i nie wystartował, nie może brać udziału w gonitwie dla koni, które nie biegały.

§ 95. 1. W trakcie rozgrywania gonitwy:

- 1) od chwili wystartowania do chwili minięcia celownika konie powinny biec czystym kłusem (poruszanie do przodu następuje w takcie na dwa, przy diagonalnej kolejności stawiania kopyt);
- 2) jeźdźcy stosują taktykę, która umożliwia maksymalne wykorzystanie możliwości dosiadanym przez nich koni, w szczególności nie mogą w żadnej fazie gonitwy bez uzasadnionej przyczyny wstrzymać koni;
- 3) przy przejściu konia do chodu innego niż określony w pkt 1 jeździec powinien wyjechać na zewnątrz bieżni toru wyścigowego i, zwalniając, przywrócić konia do czystego kłusa.

2. Jeźdźcy nie mogą:

- 1) przeszkadzać innym koniom, w szczególności przez ich potrącanie, przepychanie, przyciskanie do bandy, zajezdanie drogi, oraz płoszyć innego konia;
- 2) jechać środkiem bieżni, z wyjątkiem prostej finiszowej;
- 3) uderzać konia batem:
 - a) więcej niż pięć razy w gonitwie,
 - b) w sposób, który może spowodować obrażenia,
 - c) jeżeli w wyniku tego koń nie przyspiesza, został pokonany lub z przewagą wygrywa gonitwę,
 - d) w głowę, szyję, podbrzusze, słabiznę,
 - e) podnosząc rękojeść bata powyżej poziomu ramienia;
- 4) uderzać konia końcem wodzy lub rękojeścią bata;
- 5) kontynuować gonitwy, jeżeli zostali podczas jej rozgrywania poinformowani o dyskwalifikacji;
- 6) poganiać konia ręką;
- 7) stwarzać innych sytuacji mogących narazić na niebezpieczeństwo jeźdźców lub konie.

3. Dopuszcza się dwukrotne przejście konia w chód inny niż czysty kłus w danej gonitwie, z wyjątkiem przypadku określonego w § 98 ust. 1 pkt 2, jeżeli w czasie chodu innego niż czysty kłus koń traci dystans w stosunku do innych koni.

4. Jeżeli koń przejdzie w chód inny niż czysty kłus na odcinku ostatnich 200 m przed celownikiem, powinien bez zwalniania osiągnąć celownik.

5. Jeździec powinien wykazać poprawną taktycznie i technicznie jazdę.

§ 96. 1. Gonitwę wygrywa koń, który jako pierwszy osiągnie celownik (nos znajduje się na linii mety).

2. Po osiągnięciu celownika koń powinien stopniowo, na dystansie 150 m, zmniejszyć prędkość.

§ 97. 1. Kolejność, w jakiej konie osiągną celownik, ustala sędzia u celownika, określając kolejne miejsca, jakie zajęły poszczególne konie, oraz czasy, jakie osiągnęły w gonitwie.

2. Dla ustalenia kolejności, w jakiej konie osiągnęły celownik, mogą być stosowane pomocnicze urządzenia techniczne, w szczególności fotofinisz, oraz zapis przebiegu gonitwy na nośnikach danych.

3. Sędzia u celownika zamieszcza ustalenia, o których mowa w ust. 1, w protokole, który niezwłocznie przekazuje komisji technicznej.

4. Ustalenia wyniku gonitwy dokonuje komisja techniczna na podstawie protokołu przekazanego przez sędziego u celownika, informacji od sędziego u wagi o wynikach sprawdzania wagi oraz na podstawie innych informacji dotyczących przebiegu gonitwy.

5. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźca w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi i w wyniku tego koń, któremu przeszkadzano, minął celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał.

6. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźca w taki sposób, że przeszkadzał kilku koniom i w wyniku tego konie, którym przeszkadzano, minęły celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał i który zajął najbardziej odległe miejsce.

7. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawach określonych w ust. 5 i 6 właścicielowi konia lub jeźdźcowi przysługuje odwołanie do komisji odwoławczej.

8. Wyniki gonitwy są podawane do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

§ 98. 1. Koń, który brał udział w gonitwie, podlega dyskwalifikacji, jeżeli:

- 1) był trenowany przez osobę nieposiadającą licencji na trenowanie koni;
- 2) przeszedł w danej gonitwie w chód inny niż czysty kłus na odcinku 200 m przed celownikiem, przy czym początek 200-metrowego odcinka został wyraźnie oznakowany;
- 3) poruszał się w gonitwie chodem innym niż czysty kłus na odcinku dłuższym niż 30 kroków;
- 4) nie został zapisany do gonitwy albo zapis został uznany za nieważny;
- 5) został wycofany z gonitwy;
- 6) został zwolniony z dyspozycji sędziego startera;
- 7) w wyniku kontroli antydopingowej ustalono, że podano mu niedozwolone środki dopingujące;
- 8) trzykrotnie przeszedł w chód inny niż czysty kłus;
- 9) poruszając się chodem innym niż czysty kłus wyraźnie zyskał dystans w stosunku do pozostałych koni;
- 10) był dosiadany przez osobę nieposiadającą licencji na dosiadanie koni;
- 11) waga jeźdźca, który go dosiadał, nie była sprawdzona przed i po gonitwie;
- 12) niósł wagę niższą co najmniej o 0,4 kg od tej, jaka wynikała z warunków gonitwy;
- 13) waga jeźdźca, który go dosiadał, sprawdzona po gonitwie, okazała się co najmniej o 0,4 kg niższa od wagi ustalonej przed gonitwą;
- 14) brał udział w gonitwie pomimo, że został zwolniony z dyspozycji sędziego startera;
- 15) nie spełniał warunków określonych dla danej gonitwy;
- 16) był prowadzony przez jeźdźca w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi, który wskutek tego nie ukończył gonitwy;
- 17) dystans w gonitwie przeprowadzanej w systemie handicapowym był niezgodny z warunkami gonitwy.

2. Dyskwalifikacja konia z powodu nieprawidłowości chodów może zapaść w trybie natychmiastowym w trakcie gonitwy, a zdyskwalifikowany koń nie może jej kontynuować i jeździec, w sposób bezpieczny, opuszcza bieżnię toru wyścigowego.

3. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawie dyskwalifikacji konia właścicielowi konia przysługuje odwołanie do komisji odwoławczej.

§ 99. Do uznawania gonitwy za nieważną stosuje się odpowiednio przepisy § 78.

Rozdział 17

Składanie protestów

§ 100. 1. Protest może być złożony z powodu następujących nieprawidłowości dotyczących gonitwy:

- 1) nieprawidłowego dystansu gonitwy;
- 2) różnicy między wagą jeźdźca stwierdzoną po gonitwie a wagą ustaloną przed gonitwą;

- 3) niedopełnienia warunków określonych w § 63, a w przypadku kłusaków w § 79 ust. 4 i § 88 ust. 1;
- 4) niezważenia jeźdźca przed lub po gonitwie;
- 5) niezgodnego z przepisami postępowania jeźdźca (powożącego) w czasie gonitwy;
- 6) zmylenia toru lub innej nieprawidłowości w przebiegu gonitwy;
- 7) zastosowania u konia niedozwolonego środka dopingującego;
- 8) niesienia przez konia w gonitwie nieprawidłowo ustalonej wagi;
- 9) nieuprawnionego udziału konia w gonitwie;
- 10) niespełniania przez konia określonych warunków gonitwy;
- 11) nieważności zapisu konia do gonitwy;
- 12) rozgrywania gonitwy niezgodnie z przepisami;
- 13) udziału w gonitwie konia innego niż ten, który był do niej zapisany, oraz dokonania identyfikacji na podstawie podobionych, przerobionych lub poświadczających nieprawdę dokumentów.

2. Protest składa się w następujących terminach:

- 1) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1:
 - a) najpóźniej na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy, jeżeli protest dotyczy pierwszej gonitwy określonej w oficjalnym programie wyścigów konnych na dany dzień, a w pozostałych gonitwach – najpóźniej do sygnału oznaczającego wyjeżdżanie jeźdźców na start do gonitwy,
 - b) najpóźniej do chwili wyjechania zaprzęgów na bieżnię toru wyścigowego;
- 2) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, najpóźniej do czasu, gdy jeździec, którego wagi protest dotyczy, nie zejdzie z wagi;
- 3) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 3–7, najpóźniej do sygnału oznaczającego zakończenie ważenia jeźdźców po gonitwie albo do upływu 5 minut po minięciu celownika przez ostatni zaprzęg;
- 4) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 8–13, najpóźniej przed upływem 48 godzin po zakończeniu gonitwy.

3. Protestów zgłoszonych po upływie terminów określonych w ust. 2 nie rozpatruje się.

§ 101. 1. Protest składa się ustnie albo na piśmie przewodniczącemu komisji technicznej.

2. Jeździec (powożący) biorący udział w gonitwie zapowiada protest sędziemu u celownika, wyjeżdżając z bieżni toru wyścigowego i podnosząc rękę. Następnie jeździec składa go ustnie sędziemu u wagi, a powożący – ustnie przewodniczącemu komisji technicznej.

3. Protest zgłoszony ustnie:

- 1) przez osoby inne niż jeździec (powożący) powinien być potwierdzony na piśmie najpóźniej przed upływem terminu do jego złożenia;
- 2) przez trenerów w sprawach określonych w § 100 ust. 1 pkt 3–7 powinien być potwierdzony na piśmie najpóźniej przed upływem godziny od jego zgłoszenia.

§ 102. 1. Protesty rozstrzyga komisja techniczna, która przed wydaniem orzeczenia wzywa osoby zainteresowane do udzielenia wyjaśnień.

2. Jeżeli protest nie zostanie uwzględniony, osobie, która go złożyła, służy odwołanie do komisji odwoławczej.

Rozdział 18

Zasady i tryb kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni oraz wykaz niedozwolonych środków dopingujących

§ 103. Kontrola antydopingowa polega na pobraniu krwi, wydaliny lub wydzieliny z organizmu jeźdźca (powożącego) lub konia oraz na przeprowadzeniu badań laboratoryjnych próbek pobranego materiału w laboratorium wskazanym przez Prezesa.

§ 104. 1. Przeprowadzenie kontroli antydopingowej zarządza komisja techniczna z własnej inicjatywy lub na wniosek:

- 1) sędziego technicznego;
- 2) właściciela konia;
- 3) trenera;
- 4) dyżurnego lekarza weterynarii, w przypadku kontroli dotyczącej koni;
- 5) dyżurnego lekarza medycyny, w przypadku kontroli dotyczącej jeźdźca (powożącego);
- 6) kierownika stajni wyścigowej;
- 7) jeźdźca (powożącego).

2. O rodzaju pobieranych prób do badań laboratoryjnych, w postaci krwi albo wydaliny, albo wydzieliny, albo dwóch rodzajów tych prób, decyduje wyłącznie lekarz medycyny lub lekarz weterynarii, uprawniony do pobierania prób na danym torze wyścigowym.

3. Pobierania krwi, wydaliny lub wydzieliny dokonuje odpowiednio dyżurny lekarz medycyny albo dyżurny lekarz weterynarii, w obecności specjalnie do tego celu wyznaczonego przez komisję techniczną sędziego oraz trenera, w wyznaczonym do tego celu pomieszczeniu.

4. Przed przystąpieniem do pobrania krwi, wydaliny lub wydzieliny sędzia dokonuje ustalenia tożsamości jeźdźcy (powożącego) lub identyfikacji konia.

5. Jeżeli jeździec (powożący) nie podda się kontroli antydopingowej, uważa się, że był pod wpływem niedozwolonego środka dopingującego.

§ 105. 1. Z pobranej krwi, wydaliny lub wydzieliny sporządza się próbę, którą dzieli się na dwie próbki, zabezpieczając je w sposób uniemożliwiający ich naruszenie.

2. Probki przesyła się w pierwszym dniu roboczym po dniu, w którym rozegrano gonitwę, do laboratorium, o którym mowa w § 103, które przeprowadza badania jednej z nich, a drugą przechowuje w odpowiednich warunkach.

§ 106. Z przeprowadzonej kontroli antydopingowej sporządza się protokół zawierający:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres jeźdźcy (powożącego) lub opis konia;
- 2) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres lekarza pobierającego krew, wydalinę lub wydzielinę oraz innych osób obecnych przy tej czynności;
- 3) czas i miejsce pobrania krwi, wydaliny lub wydzieliny oraz sporządzenia próbek;
- 4) podpisy:
 - a) lekarza pobierającego krew, wydalinę lub wydzielinę,
 - b) sędziego wyścigowego – członka komisji technicznej,
 - c) trenera konia, od którego pobierana jest próba.

§ 107. 1. O wyniku badania próbki komisja techniczna informuje niezwłocznie po otrzymaniu tego wyniku z laboratorium:

- 1) właściciela, trenera oraz kierownika stajni – w przypadku kontroli dotyczącej konia;
- 2) jeźdźcy (powożącego) – w przypadku kontroli dotyczącej jeźdźcy (powożącego).

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, które mają zastrzeżenia do wyniku badania próbki, mogą w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego wyniku złożyć do komisji technicznej wniosek o przeprowadzenie badania drugiej próbki.

3. Badanie drugiej próbki przeprowadza się w innym laboratorium, wybranym przez osobę składającą wniosek spośród określonych przez Prezesa laboratoriów, których wykaz podaje się do wiadomości przez wywieszenie w lokalach należących do toru wyścigowego.

4. W przypadku przeprowadzenia badania drugiej próbki o wyniku kontroli decyduje wynik tego badania.

§ 108. Koszty przeprowadzenia kontroli antydopingowej ponosi Klub, z tym że w przypadku gdy:

- 1) wniosek o przeprowadzenie kontroli złożył właściciel konia, kierownik stajni wyścigowej, trener lub jeździec (powożący), a wynik okazał się negatywny – koszty te ponosi osoba, która złożyła wniosek;

- 2) wynik kontroli jest pozytywny – koszty te ponosi jeździec (powożący) – w przypadku kontroli jeźdźca (powożącego) albo właściciel konia – w przypadku kontroli konia.

§ 109. 1. Niedozwolonymi środkami dopingującymi dla jeźdźców (powożących) są środki farmakologiczne ujęte w art. 43 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2016 r. poz. 176) oraz środki uznane za dopingowe przez IFHA i UET.

2. Wykaz niedozwolonych środków dopingujących dla koni jest określony w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

Rozdział 19

Zasady porządkowe na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego

§ 110. 1. Organizator wyścigów konnych powinien zapewnić wyodrębnione pomieszczenia lub miejsca dla:

- 1) komisji technicznej;
- 2) sędziego u wagi;
- 3) sędziego u celownika;
- 4) jeźdźców (powożących);
- 5) trenerów.

2. W pomieszczeniach lub miejscach, o których mowa w ust. 1, w czasie rozgrywania gonitw nie mogą przebywać bez zgody komisji technicznej osoby trzecie.

§ 111. 1. Na padoku mogą przebywać sędziowie, jeźdźcy (powożący), trenerzy, kierownicy stajni lub właściciele koni biorących udział w danej gonitwie, osoby wyznaczone do prezentacji koni, dyżurni lekarze weterynarii i medycyny oraz osoby upoważnione przez organizatora wyścigów konnych.

2. Na bieżni toru wyścigowego w trakcie rozgrywania gonitwy mogą przebywać wyłącznie sędziowie wyścigowi lub osoby wyznaczone przez organizatora wyścigów konnych.

§ 112. W pomieszczeniu lub miejscu wyznaczonym dla sędziego u wagi mogą przebywać jeźdźcy przygotowujący się do gonitwy oraz trenerzy, których konie biorą udział w gonitwie.

Rozdział 20

Katalog czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne oraz kar wymierzanych za ich popełnienie

§ 113. 1. Kto:

- 1) umyślnie podaje w zapisie konia do gonitwy albo w zgłoszeniu konia do wyścigów konnych w danym roku informacje nieprawdziwe, posługuje się fałszywymi dokumentami stanowiącymi podstawę identyfikacji konia, podmienia konia w gonitwie,
- 2) zmniejsza lub usiłuje zmniejszyć szanse koni w gonitwie lub współdziała w popełnieniu takiego czynu albo pomaga lub nakłania do jego popełnienia,
- 3) przez umyślnie działanie zmniejsza wartość użytkową konia,
- 4) umyślnie przeszkadza koniom w prawidłowym rozegraniu gonitwy,
- 5) podaje koniowi przed gonitwą lub w czasie jej trwania niedozwolony środek dopingujący lub środek uspokajający, poleca podać taki środek lub na to zezwala albo, wiedząc o tym, nie przeciwdziała temu,
- 6) będąc właścicielem konia biorącego udział w gonitwie, czyni zakład przeciw własnemu koniowi lub przeciw koniowi ze swojej stajni,
- 7) na terenie toru wyścigowego i w czasie wyścigów konnych świadomie zakłóca przeprowadzenie gonitwy,
- 8) będąc sędzią wyścigowym, kierownikiem stajni, trenerem lub jeźdźcem (powożącym) albo dyżurnym lekarzem weterynarii albo medycyny, czyni zakłady wzajemne,
- 9) narusza obowiązki określone w przepisach o wyścigach konnych, wykonuje je w stanie po użyciu alkoholu lub środka odurzającego lub rażąco narusza porządek na terenie lub w lokalu należącym do toru wyścigowego,
- 10) dosiada (powozi) konia w gonitwie po użyciu niedozwolonego środka dopingującego,

11) stosuje względem konia elementy wchodzące w skład siodła, ogłowia, uprzęży powodujące jego zranienia lub ból lub wiedząc o tym nie przeciwdziała temu

– podlega karze pieniężnej albo zawieszenia pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową, albo zawieszenia licencji na trenowanie koni, dosiadanie koni (powożenie), albo pełnienie funkcji sędziego wyścigowego.

2. Kto jako trener, jeździec (powożący) albo sędzia wyścigowy dopuszcza się czynów, o których mowa w ust. 1, w sposób szczególnie rażący lub popełnia je notorycznie, podlega karze pozbawienia prawa trenowania koni albo dosiadania (powożenia) koni, albo pełnienia funkcji sędziego wyścigowego.

§ 114. Kto:

- 1) zastosuje w gonitwie niedozwolone podkowy,
- 2) znieważa osoby spełniające czynności związane z przeprowadzaniem gonitw,
- 3) nie zgłasza przypadku zachorowania konia przed lub po gonitwie,
- 4) przy pokonywaniu płotu lub przeszkody korzysta z pomocy osób trzecich, takiej pomocy udziela lub poleca udzielić,
- 5) przy starcie korzysta z pomocy osób trzecich lub takiej pomocy udziela,
- 6) zgłosi oczywiście bezzasadny protest,
- 7) odmawia udzielenia wyjaśnień komisji technicznej,
- 8) przez niedbalstwo doprowadzi do zranienia konia

– podlega karze upomnienia albo nagany, albo karze pieniężnej.

§ 115. Jeździec (powożący), który:

- 1) nie dokłada wszelkich starań, aby wygrać gonitwę lub zająć jak najlepsze miejsce,
- 2) przez niedbalstwo przeszkadza innemu koniowi lub zaprzęgowi w gonitwie,
- 3) przez niedbalstwo opóźnia start,
- 4) nie wykonuje poleceń sędziego startera,
- 5) wstrzymuje konia na starcie,
- 6) pozostaje na starcie albo bierze udział w gonitwie pomimo zwolnienia z dyspozycji startera,
- 7) bierze udział w gonitwie pomimo informacji o dyskwalifikacji,
- 8) zmyli trasę w gonitwie,
- 9) nie rozsiodła konia po gonitwie lub nie zgłosi się do sędziego u wagi, lub oddali się z miejsca ważenia bez zezwolenia,
- 10) w gonitwie z płotami lub przeszkodami dokonuje skoków próbnych nienakazanych przez komisję techniczną,
- 11) bierze udział w gonitwie bez kamizelki ochronnej,
- 12) nie przygotowuje się do gonitwy w czasie i w sposób określony w regulaminie wyścigów konnych

– podlega karze pieniężnej albo karze zawieszenia licencji na dosiadanie koni (powożenie).

§ 116. 1. Kto:

- 1) zapisuje do gonitwy z płotami lub przeszkodami konia źle skaczącego,
 - 2) nie przygotowuje konia lub zaprzęgu do gonitwy w czasie i w sposób określony w regulaminie wyścigów konnych
- podlega karze upomnienia, nagany lub karze pieniężnej.

2. Kto używa w gonitwach barw innych niż te, które zostały zarejestrowane, podlega karze pieniężnej.

Rozdział 21

Szczegółowy tryb postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne

§ 117. Komisja techniczna wszczyną postępowanie dyscyplinarne z urzędu albo na wniosek organizatora wyścigów konnych, sędziego technicznego, właściciela konia, kierownika stajni, trenera, jeźdźca (powożącego), dyżurnego lekarza weterynarii lub dyżurnego lekarza medycyny.

§ 118. 1. W przypadku potrzeby przeprowadzenia czynności wyjaśniających w postępowaniu dyscyplinarnym, przewodniczący komisji technicznej wyznacza do tych czynności jednego z jej członków.

2. Prowadzący czynności wyjaśniające bada wszelkie okoliczności potrzebne do bezstronnego wyjaśnienia sprawy, jak również zbiera środki dowodowe, w szczególności przesłuchuje świadków, a w razie potrzeby korzysta z opinii biegłych.

3. Prowadzący czynności wyjaśniające sporządza protokół z przebiegu przesłuchania świadka. Protokół podpisuje prowadzący czynności wyjaśniające i świadek.

4. Prowadzący czynności wyjaśniające umożliwia obwinionemu przed zakończeniem tych czynności sposobność wypowiedzenia się co do wszystkich zarzutów, jak również co do materiału dowodowego zebranego w sprawie. Okoliczności wskazane przez obwinionego, mające służyć odparciu zarzutu, prowadzący czynności wyjaśniające powinien sprawdzić w miarę możliwości, a zgłoszonych przez obwinionego świadków przesłuchać, jeżeli uzna, że zeznania tych świadków mogą mieć dla obrony obwinionego istotne znaczenie.

5. Odmowa wypowiedzenia się przez obwinionego w czasie przeprowadzania czynności wyjaśniających lub fizyczna niemożność przesłuchania go, trwająca do ukończenia postępowania wyjaśniającego, nie wstrzymuje dalszego toku sprawy.

6. Osoba ukarana karą pieniężną wpłaca kwotę pieniężną z tytułu orzeczonej kary na rzecz Klubu w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Rozdział 22

Wymogi, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych

§ 119. 1. Organizator wyścigów konnych wydaje oficjalny program wyścigów konnych na poszczególne dni wyścigowe, w których rozgrywane są gonitwy.

2. Program wyścigów konnych zawiera co najmniej:

- 1) nazwę toru wyścigowego;
- 2) datę, godziny i kolejność rozgrywania poszczególnych gonitw;
- 3) wartość nagród za zajęcie poszczególnych miejsc w gonitwie;
- 4) szczegółowe warunki każdej gonitwy;
- 5) nazwę, płeć, maść i wiek koni zapisanych do poszczególnych gonitw oraz nazwę matki i ojca każdego z tych koni;
- 6) imiona i nazwiska albo nazwy właścicieli koni zapisanych do poszczególnych gonitw, nazwę stajni wyścigowej, w której są one trenowane, imiona i nazwiska trenerów oraz imiona i nazwiska jeźdźców (powożących);
- 7) wagę, którą ma nieść koń w gonitwie;
- 8) barwy wyścigowe właścicieli koni;
- 9) komunikaty i orzeczenia komisji technicznej.

Rozdział 23

Kategoryzacja jeźdźców (powożących)

§ 120. 1. W zależności od pobierania wynagrodzenia ustala się następujące kategorie jeźdźców (powożących):

- 1) amator – jeździec (powożący) niepobierający wynagrodzenia, który nie dosiadał (nie powoził) koni jako zawodowiec w okresie ostatnich trzech lat;
- 2) zawodowiec – jeździec (powożący) pobierający wynagrodzenie.

2. W zależności od liczby wygranych w gonitwach rozgrywanych wyłącznie galopem ustala się następujące kategorie jeźdźców:

- 1) uczeń jeździecki – jeździec, który nie wygrał 10 gonitw;
- 2) starszy uczeń jeździecki – jeździec, który wygrał od 10 do 24 gonitw;
- 3) praktykant dżokejski – jeździec, który wygrał od 25 do 49 gonitw;
- 4) kandydat dżokejski – jeździec, który wygrał od 50 do 99 gonitw;
- 5) dżokej – jeździec, który wygrał co najmniej 100 gonitw.

3. Przy ustalaniu kategorii jeźdźca zalicza się zwycięstwa w gonitwach, o których mowa w § 6 pkt 1, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych.

Rozdział 24

Przepisy końcowe

§ 121. 1. Szczegółowe warunki gonitw ustalone przez organizatora wyścigów konnych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność, o ile nie są niezgodne z przepisami tego rozporządzenia.

2. Szczegółowe warunki gonitw ustalone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i niezgodne z przepisami tego rozporządzenia organizator wyścigów konnych zmienia, w terminie 21 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w sposób zgodny z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 122. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 sierpnia 2001 r. w sprawie ustalenia regulaminu wyścigów konnych (Dz. U. poz. 1006 i 1432, z 2002 r. poz. 1281, z 2004 r. poz. 1617, 2007 r. poz. 21 oraz z 2008 r. poz. 985).

§ 123. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *K. Jurgiel*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia 24 marca 2016 r. (poz. 536)

Załącznik nr 1

**SZCZEGÓŁOWY SPOSÓB USTALANIA GRUP I HANDIKAPÓW KONI RAS PEŁNEJ KRWI ANGIELSKIEJ,
ARABSKICH CZYSTEJ KRWI ORAZ PÓŁKRWI**

1. Ustala się dwa terminy przegrupowania koni:

- 1) na sezon wiosenny, przed rozpoczęciem sezonu wyścigowego;
- 2) na sezon letni, po dniu derby dla koni pełnej krwi angielskiej.

2. W przegrupowaniu na sezon wiosenny gonitwy pozagrupowe dzieli się na kategorie A i B, a grupowe na I, II i III grupę.

3. Konie 3-letnie pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych gonitw w roku ubiegłym w następujący sposób:

- 1) poza grupami w kategorii A pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii A;
- 2) poza grupami w kategorii B pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii B;
- 3) w I grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę I grupy lub gonitwę próbną;
- 4) w II grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę II grupy;
- 5) w III grupie znajdują się konie, które w ubiegłym roku nie wygrały gonitwy II grupy.

4. Konie 4-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 5-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi przegrupowuje się na zasadzie wygranych gonitw w ubiegłym roku w następujący sposób:

- 1) poza grupami w kategorii A pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii A;
- 2) poza grupami w kategorii B pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii B;
- 3) w I grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę I grupy, będąc w I grupie lub kategorii B;
- 4) w II grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę II grupy, będąc w II grupie lub I grupie;
- 5) koń nie może być przegrupowany niżej o więcej niż 2 grupy (kategorie) w stosunku do grupy (kategorii), w jakiej ukończył poprzedni sezon;
- 6) pozostałe konie zostają zakwalifikowane do III grupy;
- 7) konia, który nie wygrał w ubiegłym roku gonitwy, z wynikiem innym niż łeb w łeb, przesuwa się o jedną grupę niżej;
- 8) koń pełnej krwi angielskiej oraz koń arabski czystej krwi, który wygrał sumę nagród równą lub wyższą od dwukrotnej wartości najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy, nie zostaje przegrupowany;
- 9) koń, który wygrał sumę nagród co najmniej równą najwyższej pierwszej nagrodzie w kategorii B, nie może być przegrupowany niżej niż do II grupy, a koń, który wygrał sumę nagród co najmniej równą podwójnej najwyższej pierwszej nagrodzie w kategorii B, nie może być przegrupowany niżej niż do I grupy.

5. 3-letnie konie arabskie czystej krwi mogą brać udział w gonitwach od dnia 1 maja w II grupie lub w gonitwach próbnych i do końca danego roku przesuwać się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami. Zwycięzca gonitwy próbnej, także z wynikiem łeb w łeb, zostaje przegrupowany do kategorii B.

6. Konie 2-letnie pełnej krwi angielskiej mogą brać udział w gonitwach od dnia 1 czerwca w II grupie lub w gonitwach próbnych i do końca bieżącego roku będą przesuwać się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami. Zwycięzca gonitwy próbnej, także z wynikiem łeb w łeb, zostaje przegrupowany do kategorii B.

7. W przegrupowaniu koni na sezon letni konie 3-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych nagród w sezonie wiosennym bieżącego roku w następujący sposób:

- 1) wszystkie konie zostają przesunięte o jedną grupę lub kategorię niżej, z wyjątkiem koni, które wygrały:
 - a) gonitwę kategorii A,

- b) sumę nagród w wysokości najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy,
 - c) samodzielnie grupę lub kategorię niższą od tej, w której się znajdowały, z wyłączeniem koni kategorii A, które wygrały handicap grupowy;
- 2) podczas przegrupowania na sezon letni tworzy się IV grupę koni, które w sezonie wiosennym danego roku nie wygrały gonitwy III grupy.

8. Konie 3-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi po wygraniu jednorazowo 125% najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy zostają przegrupowane co najmniej do kategorii B, a po wygraniu jednorazowo 250% najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy – do kategorii A (nie dotyczy handicapów).

9. Wszystkie gonitwy handicapowe (nie dotyczy handicapów grupowych, wygranych z wynikiem łeb w łeb) wygrane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w innym państwie bez względu na wysokość nagrody przesuwać konia o jedną grupę, z wyjątkiem koni kategorii A, które po wygraniu handicapu grupowego są traktowane jak konie, które wygrały grupę niżej. Przepis dotyczy koni wszystkich ras.

10. Handikap generalny jest prowadzony na bieżąco i ogłaszany w każdy poniedziałek przed dniem zapisów w siedzibie Klubu. Koń zostaje ujęty w handikapie generalnym przed sezonem, jeżeli był ujęty w handikapie generalnym po sezonie roku poprzedniego. Koń, który nie był ujęty w handikapie generalnym przed sezonem, zostanie w nim ujęty, jeżeli w bieżącym sezonie ukończył przynajmniej dwie gonitwy i nie został w żadnej z nich zdyskwalifikowany. Po dniu derby dla koni pełnej krwi angielskiej w handikapie generalnym zostaną ujęte tylko te konie, które w bieżącym sezonie ukończyły przynajmniej dwie gonitwy i nie zostały w żadnej z nich zdyskwalifikowane. Przy ustalaniu w handikapie generalnym wagi konia, który nie był w nim ujęty przed sezonem, nie uwzględnia się startów tego konia w innym państwie.

11. Jeżeli między ogłoszeniem wagi, jaką mają nieść poszczególne konie w gonitwie handicapowej, a chwilą ważenia jeźdźca do gonitwy, koń wygrał gonitwę, otrzymuje dodatkowo 2 kg nadwagi za każdą wygraną gonitwę.

12. Konie pełnej krwi angielskiej i arabskie czystej krwi, które były trenowane i brały udział w gonitwach w innym państwie, zostają sklasyfikowane na podstawie wygranych nagród przeliczanych według zasad ustalonych przez IFHA w Międzynarodowym porozumieniu na temat wyścigów konnych i hodowli koni (International Agreement on Breeding, Racing and Wagering) dla danego roku, zwanego dalej „przelicznikiem MPHWiP”, w następujący sposób:

- 1) w przypadku konia, który:
 - a) wygrał gonitwę, bierze się pod uwagę wartość nagrody,
 - b) nie wygrał gonitwy, bierze się pod uwagę sumę wartości nagród za zajęte miejsca, jeżeli po przeliczeniu suma ta jest równa potrójnej wartości pierwszej nagrody przewidzianej dla gonitwy danej grupy;
- 2) koń, który brał udział w gonitwie w kraju, dla którego nie podano przelicznika MPHWiP, zostaje sklasyfikowany według jakości wygranych gonitw.

13. Jeżeli koń trenowany w kraju wygra nagrodę w innym państwie, to wartość jej zostaje przeliczona na podstawie kursu na dany rok zgodnie z przelicznikiem MPHWiP, a koń zostaje przegrupowany zgodnie z przepisami na dany rok.

14. Konie 3-letnie półkrwi mogą brać udział w gonitwach po dniu 1 marca systemem grupowym.

15. Konie 3-letnie półkrwi, które w rodowodzie do V pokolenia włącznie posiadają co najmniej 50% pełnej krwi angielskiej, rozpoczynają brać udział w gonitwach wiosną każdego roku od II grupy; pozostałe 3-letnie konie półkrwi rozpoczynają brać udział w gonitwach od III grupy.

16. Wszystkie 3-letnie konie półkrwi przesuwać się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami; gonitwy grupowe dzieli się na grupę I, II, III, zaś pozagrupowe na kategorię A i B.

17. Wygrane w gonitwach płaskich nie są zaliczane do gonitw z płotami oraz gonitw z przeszkodami i odwrotnie.

Załącznik nr 2

SKALA WAG NOSZONYCH PRZEZ KONIE

I. Skala wag w gonitwach płaskich

1. Wagi noszone przez konie pełnej krwi angielskiej i konie półkrwi, obowiązujące w gonitwach:

- 1) dla koni 2-letnich:
 - a) do dnia 31 lipca – 56 kg,
 - b) po dniu 31 lipca – 57 kg;
- 2) dla koni 2-letnich i starszych:
 - a) dla koni 2-letnich – 53 kg,
 - b) dla koni 3-letnich – 61 kg,
 - c) dla koni 4-letnich i starszych – 62 kg;
- 3) przeznaczonych wyłącznie dla koni 3-letnich na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach – 59 kg.

2. W gonitwach innych niż wymienione w ust. 1 obowiązuje waga noszona, podana w kilogramach w tabeli nr 1:

Tabela nr 1

Dystans	Wiek koni	Miesiące											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
do 1400 m	3-letnie	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	60
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
ponad 1400 m i poniżej 2000 m	3-letnie	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
od 2000 m do 2400 m	3-letnie	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
ponad 2400 m	3-letnie	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60

3. 2-letnie klacze pełnej krwi angielskiej korzystają z 1 kg ulgi wagi.

4. Wałachy niosą wagę określoną dla ogierów.

5. Wagę, jaka obowiązuje w gonitwach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, stosuje się również wówczas, gdy do gonitwy nie zapisano koni któregośkolwiek z roczników lub po zapisaniu wycofano z gonitwy konie któregośkolwiek z roczników.

6. Ulgi wagi dla klaczy stosuje się również w przypadku, gdy do gonitwy przeznaczonej dla koni różnej płci zapisano wyłącznie klacze lub gdy wszystkie zapisane ogiery i wałachy wycofano.

7. W gonitwach przeznaczonych dla koni arabskich czystej krwi na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach obowiązują następujące wagi noszone:

- 1) dla koni 3-letnich – 58 kg;
- 2) dla koni 4-letnich – 59 kg;
- 3) dla koni 5-letnich i starszych – 62 kg.

8. W gonitwach przeznaczonych dla koni 3-letnich i starszych arabskich czystej krwi konie 3-letnie korzystają z 4 kg ulgi wagi.

II. Skala wag w gonitwach z płotami

1. W gonitwach z płotami dla koni pełnej krwi angielskiej i dla koni półkrwi obowiązuje waga noszona, podana w kilogramach w tabeli nr 2:

Tabela nr 2

Dystans	Wiek koni	Miesiące												
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
2400 m	3-letnie	-					63	64	64	65	66			
	3-letnie i starsze	-					-	-	-	63	64			
	4-letnie	66					66	67	67	67	68			
	5-letnie i starsze	69					69	69	69	69	69			
od 2500 m do 3200 m	3-letnie	-					63	64	64	65	66			
	3-letnie i starsze	-					-	-	-	62	63			
	4-letnie	66					66	67	67	67	68			
	5-letnie i starsze	69					69	69	69	69	69			
powyżej 3200 m	4-letnie	66					66	66	66	67	67			
	5-letnie i starsze	69					69	69	69	69	69			

Klacz 3-, 4-, 5- i 6-letnie korzystają z 2 kg ulgi wagi.

2. W gonitwach, w których mogą brać udział wyłącznie konie arabskie czystej krwi, obowiązuje następująca skala wagi we wszystkich sezonach i na wszystkich dystansach:

- 1) dla koni 4-letnich – 66 kg;
- 2) dla koni 5-letnich i starszych – 70 kg.

Klacz w wieku 4–6 lat korzystają z 2 kg ulgi wagi.

3. Jeżeli konie ras półkrwi uczestniczą w gonitwie z końmi pełnej krwi angielskiej, korzystają z 5 kg ulgi wagi.

III. Skala wag w gonitwach z przeszkodami

1. W gonitwach z przeszkodami dla koni pełnej krwi angielskiej i dla koni półkrwi obowiązuje waga noszona, podana w kilogramach w tabeli nr 3:

Tabela nr 3

Dystans	Wiek koni	Miesiące												
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
do 4200 m	3 lata	-					-	-	-	65	66			
	4 lata	63					63	64	66	66	67			
	5 lat	68					68	68	69	69	69			
	6 lat i starsze	69					69	69	69	69	69			
powyżej 4200 m	4 lata	62					62	64	64	64	65			
	5 lat	67					67	68	68	68	68			
	6 lat i starsze	69					69	69	69	69	69			

Klaczki 3-, 4-, 5- i 6-letnie korzystają z 2 kg ulgi wagi.

2. Jeżeli konie rasy półkrwi uczestniczą w gonitwie z końmi pełnej krwi angielskiej, korzystają z 5 kg ulgi wagi.

IV. Skala wag noszonych w gonitwach klusem pod siodłem

1. W gonitwach klusem pod siodłem, na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach, obowiązuje następująca skala minimalnych wag dla koni:

- 1) 3-letnich – 60 kg;
- 2) 4-letnich – 63 kg;
- 3) 5-letnich i starszych – 67 kg.

2. Klaczki w wieku 3–4 lat korzystają z 2 kg ulgi wagi.

Załącznik nr 3**WARUNKI PRZEPROWADZANIA GONITW KWALIFIKACYJNYCH DLA GONITW Z PŁOTAMI**

1. Gonitwy kwalifikacyjne przeprowadza się w celu wyłonienia koni, które będą mogły brać udział w wyścigach z płotami.
2. Gonitwy kwalifikacyjne przeprowadza i zatwierdza komisja techniczna właściwa dla danego toru wyścigowego, przy udziale sędziów technicznych, biorąc w szczególności pod uwagę technikę skoku konia.
3. Gonitwa kwalifikacyjna jest rozgrywana na dystansie 2400 m, na którym konie mają do pokonania co najmniej 5 płotów.
4. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy kwalifikacyjnej jest udział w niej co najmniej trzech koni.

Załącznik nr 4**WARUNKI PRZEPROWADZANIA GONITW KWALIFIKACYJNYCH DLA KLUSAKÓW**

1. Gonitwy kwalifikacyjne przeprowadza się w celu wyłaniania kłusaków, które będą mogły brać udział w wyścigach kłusem.
2. Gonitwy kwalifikacyjne przeprowadza i zatwierdza komisja techniczna właściwa dla danego toru wyścigowego, zgodnie z regulaminem wyścigów konnych, przy udziale sędziów technicznych.
3. Gonitwa kwalifikacyjna jest rozgrywana w zaprzęgu na dystansie 2000 m.
4. Warunkiem uzyskania kwalifikacji jest uzyskanie rekordu nie większego niż 1 minuta 40 sekund.
5. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy kwalifikacyjnej jest udział w niej co najmniej 2 koni.

WZÓR DEKLARACJI CLEARANCE FORM

<p style="text-align: center;">Jeździec <i>The Jockey</i></p>		<p style="text-align: center;">Przewodniczący komisji technicznej <i>Chief of Stewards</i></p>
<p>Niniejszym oświadczam, że posiadam licencję dżokeja / jeźdźca amatora do wyścigów płaskich / przeszkodowych / płotowych, wydaną przez</p> <p>na sezon Jednocześnie oświadczam, że nie zostałem na ten dzień zawieszony ani poddany restrykcjom medycznym, a także nie mam obecnie żadnych obrażeń i w chwili obecnej jestem zdolny do jazdy. Zgadzam się stosować do wszelkich przepisów władz wyścigowych kraju, w którym jeżdżę, i akceptuję, że każda kara przez te władze na mnie nałożona może zostać podtrzymana przez władze wyścigowe innych krajów, stosownie do ich wewnętrznych przepisów i regulacji.</p> <p>Potwierdzam także, że podlegam / nie podlegam karze zawieszenia w przyszłości.</p> <p>Jeśli tak, proszę podać okres zawieszenia:</p>	<p>Podpis:</p> <p>Data:</p> <p>Miejsce:</p>	<p>Dżokej / jeździec amator , który podpisał niniejszą deklarację, jechał dzisiaj na torze i nie został ukarany oraz nie spadł.</p> <p>Podpis:</p> <p>Data:</p>

<p>I hereby declare that I hold a jockey/amateur-rider's permit for flat race/steeple-chases and hurdle races issued by</p> <p>.....</p> <p>for season I am not subject to any suspension on this day or medical restriction and I am currently free from injury and fit to ride at this time. I agree to be bound in all respects by the Rules of the recognized Turf Authority concerned when riding abroad and I accept that any suspension which may be imposed on me by that Authority may be extended by the other Horseracing Authorities under their domestic Rules and in accordance with their laws of public order. I also confirm that I am / I am not subject to any future period of suspension.</p> <p>If subject to future suspension, please give relevant dates:</p> <p>.....</p>	<p>Signature:</p> <p>.....</p> <p>Date:</p> <p>.....</p> <p>At:</p> <p>.....</p>	<p>The jockey / amateur-rider</p> <p>Who signed this declaration rode today at racecourse in</p> <p>and incurred no suspension and did not fall.</p> <p>Signature:</p> <p>.....</p> <p>Date:</p> <p>.....</p>
---	--	---

WYKAZ NIEDOZWOLONYCH ŚRODKÓW DOPINGUJĄCYCH DLA KONI

1. Niedozwolonymi środkami dopingującymi dla koni są:

- 1) substancje hormonalne i ich syntetyczne odpowiedniki;
- 2) substancje przeciwważakalne inne niż stosowane wyłącznie jako przeciwpasożytnicze;
- 3) substancje przeciwgorączkowe, przeciwbólowe i przeciwzapalne;
- 4) substancje cytotoksyczne;
- 5) środki maskujące;
- 6) inne substancje uznane przez IFHA za niedozwolone środki dopingujące dla koni.

2. Niedozwolonymi środkami dopingującymi dla koni są również substancje wymienione w poniższej tabeli, jeżeli ich stężenie przekracza próg w niej określony:

Nazwa substancji	Próg dopuszczalnego stężenia poszczególnych substancji
arszenik	0,3 mikrograma arszeniku na mililitr moczu
boldenon (u ogierów)	0,015 mikrograma wolnego i związanego ¹⁾ boldenonu na mililitr moczu ogiera
dwutlenek węgla	36 milimoli przyswajalnego dwutlenku węgla na litr osocza krwi
sulfotlenek metylu	15 mikrogramów sulfotlenku metylu na mililitr moczu lub 1 mikrogram sulfotlenku metylu na mililitr osocza krwi
estradiol u koni (poza wałachami)	0,045 mikrograma wolnego i związanego ¹⁾ 5 α -estrano-3 β ,17 α -diolu na mililitr moczu
hydrokortyzon	1 mikrogram hydrokortyzonu na mililitr moczu
metoksytyramina	4 mikrogramy wolnej i związanej ¹⁾ 3-metoksytyraminy na mililitr moczu
kwasy salicylowy	750 mikrogramów kwasu salicylowego na mililitr moczu lub 6,5 mikrograma kwasu salicylowego na mililitr osocza krwi
testosteron	0,02 mikrograma wolnego i związanego ¹⁾ testosteronu na mililitr moczu u wałachów lub 100 pikogramów wolnego testosteronu w osoczu u wałachów lub 0,055 mikrograma wolnego i związanego ¹⁾ testosteronu na mililitr moczu u klaczy (dopóki nie jest źrebna)
teobromina	2 mikrogramy teobrominy na mililitr moczu lub 0,3 mikrograma teobrominy na mililitr osocza krwi

¹⁾ Za substancję związaną uważa się tę, która może zostać wyodrębniona ze związku.